

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร
Factors Affecting the Personal Financial Management of Personal in
Rajamangala University of Technology in Bangkok Area

สนทยา เขมวิรัตน์
ดวงใจ เขมวิรัตน์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อเรื่อง : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : สนทยา เขมวรัตน์ สาขาวิชาการเงิน คณะบริหารธุรกิจ มทร.พระนคร
ดวงใจ เขมวรัตน์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มทร.พระนคร

พ.ศ. : 2556

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษา 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นบุคลากร จำนวน 334 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.31 - 0.69 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.86 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าไคกำลังสอง และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 เรียงลำดับด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) จากมากไปน้อยดังนี้ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (0.556) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (0.295) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (0.120)
3. ปัจจัยที่ร่วมกันพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (X_1) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.627 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R_2) เท่ากับ 0.393 และสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์เขียนสมการได้ ดังนี้

(2)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Y = 0.553x_1 + 0.289x_3$$

Title : Factors Affecting the Personal Financial Management of Personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok Area

Researcher : Sontaya Khamwirat. Faculty of Business Administration, RMUTP
Duangjai Khamwirat. Faculty of Science and Technology, RMUTP

Year : 2013

Abstract

The purpose of this study was to study factors affecting the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area. These factors were divided into 4 factors; first of them was personal factor: age, academic position, and salary, second of them was family factor: family responsibility, third of them was environmental factor in the workplace: imitation to their peer groups in office, and fourth of them was factor of social environment: the influence of the media. The samples in this research were 334 personals. The study participates selected by stratified random sampling. The Instruments used in this study were the interview and rating scale questionnaire 5 levels of 16 items, discrimination since 0.31 to 0.69 and alpha coefficient of 0.86. Percentage, mean, standard deviation, χ^2 - test and stepwise multiple regression analysis were statistical method to analyze data.

The results were as follows:

1. The personal factor: age, academic position, and salary no related to the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area.
2. The factors related to the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area, statistically significant at the level of significant 0.01 in the order correlation coefficients (r_{xy}) descending as follows: family factor (0.556) environmental factor in the workplace (0.295) and factor of social environment (0.120)
3. The factors which could predict the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area at the 0.01 level significant: family factor (X_1) and factor of social environment (X_3) with the multiple correlation

(4)

coefficients (R) of 0.627 and coefficient of determination (R^2) of 0.393. The predicted equation of affected the personal financial management of personal in Rajamangala University of Technology in Bangkok area at 0.01 level were as follows

3.1 In terms of raw scores were :

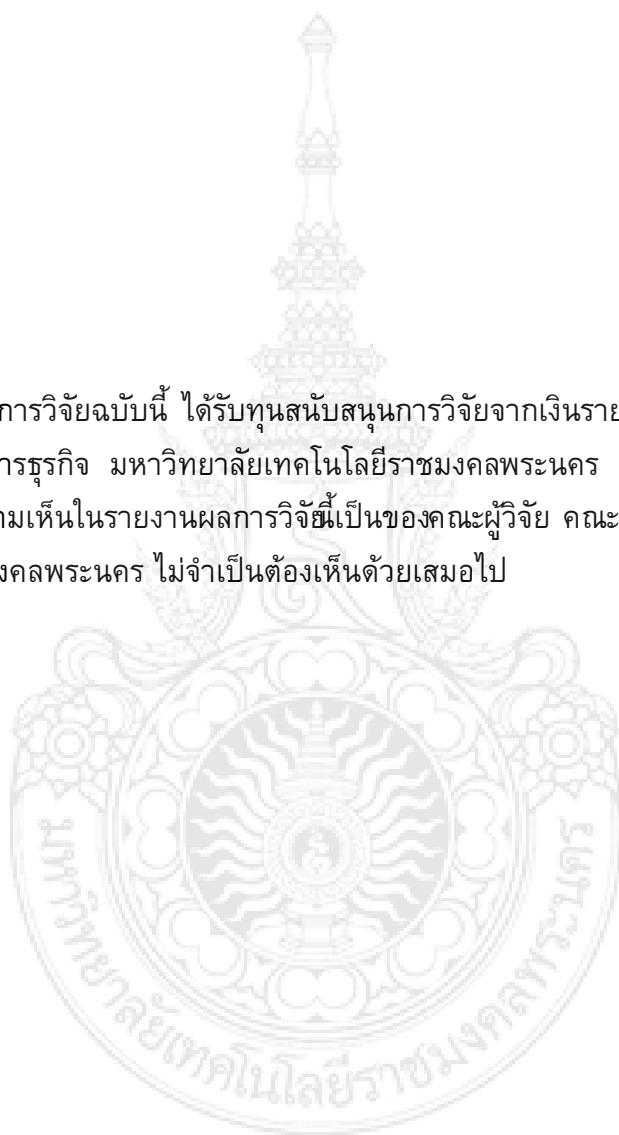
$$\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$$

3.2 In terms of standard scores were :

$$Y = 0.553x_1 + 0.289x_3$$

รายงานการวิจัยฉบับนี้ ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากเงินรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2556 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณ เป็นอย่างยิ่ง ความเห็นในรายงานผลการวิจัยนี้เป็นของคณะผู้วิจัย คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

กิตติกรรมประกาศ

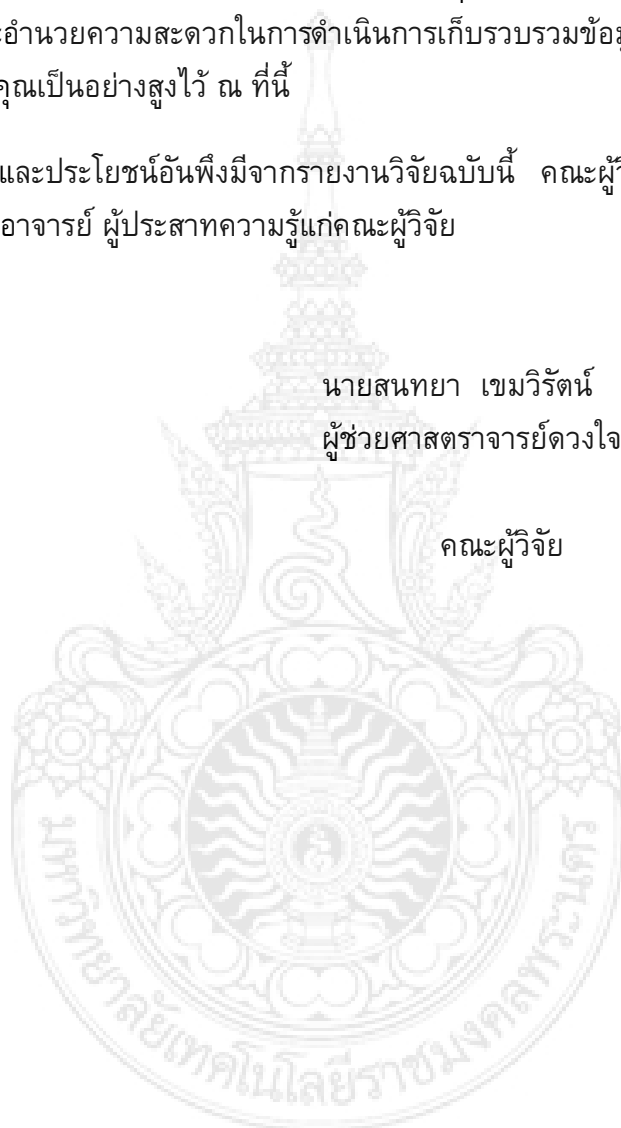
รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ เนื่องจากคณะผู้วิจัย ได้รับความอนุเคราะห์จาก คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการอุดหนุนเงินทุนเพื่อการวิจัย และคณาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากรายงานวิจัยฉบับนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา บิดา มารดา ครู อาจารย์ ผู้ประสาทความรู้แก่คณะผู้วิจัย

นายสนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
ขอบคຸณทຸน	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(9)
1 บทนำ.....	1
ภຸมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล.....	8
ความหมายของการจัดการการเงินส่วนบุคคล.....	8
ขอบเขตของการจัดการการเงินส่วนบุคคล.....	9
ความจำเป็นที่ต้องมีการจัดการการเงินส่วนบุคคล.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล.....	16
อายุ.....	16
รายได้.....	17
การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน.....	18
อิทธิพลของสื่อ.....	18
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า	
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
	ประชากร.....	36
	กลุ่มตัวอย่าง.....	37
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
	วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ.....	38
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	84
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	84
	วิธีดำเนินการวิจัย.....	84
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	84
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	85
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
	อภิปรายผล.....	89
	ข้อเสนอแนะ.....	91
	บรรณานุกรม.....	93
	ภาคผนวก.....	97
	คณะผู้วิจัย.....	117

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	38
2	แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร.....	44
3	แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ.....	53
4	แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ.....	54
5	แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน.....	54
6	แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน.....	55
7	แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน.....	56
8	แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ.....	56
9	แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ.....	57
10	แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน.....	57
11	แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน.....	58
12	แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน.....	58
13	แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ.....	59
14	แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ.....	60
15	แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน.....	61
16	แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน.....	61
17	แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน.....	62
18	แสดงจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรอายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ของบุคลากร.....	63
19	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร จำแนกเป็นรายด้าน.....	64
20	แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน.....	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
35	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร.....	80
36	แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแต่ละด้านและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร.....	81
37	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยแต่ละด้านและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร.....	81
38	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร.....	82
39	แสดงค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร.....	82

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในระยะที่ผ่านมา อยู่ในช่วงของการปฏิวัติอุตสาหกรรม มีการกำหนดนโยบาย เพื่อมุ่งเน้นเศรษฐกิจและส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออก มีการพัฒนาและนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิตเพื่อให้สามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้มากขึ้น (ซึ่งศักดิ์ พวงเจริญ 2548) จนทำให้ปัจจุบันเกิดปัญหาเศรษฐกิจที่ใหญ่มาก เนื่องจากปัญหาราคาน้ำมันสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเราจำเป็นต้องใช้น้ำมันในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การขนส่ง การผลิต เป็นต้น จึงส่งผลให้บรรดาพ่อค้า แม่ค้า ถือโอกาสขึ้นราคาสินค้าอุปโภค บริโภค ทำให้ราคาสินค้าพุ่งสูงขึ้นมาก ไม่ว่าจะเป็น ข้าว น้ำตาล หรือสินค้าอื่น ๆ และเมื่อพิจารณาในเรื่องความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า และกระแสแห่งแฟชั่นสมัยใหม่ทำให้ความต้องการในการบริโภคของคนทั่วไปมีมากขึ้นเป็นทวีคูณ ค่านิยมแบบใหม่ ซึ่งกำลังจะทำให้เส้นแบ่งระหว่างความจำเป็น และความฟุ่มเฟือยเบาบางลง การใช้จ่ายภาคครัวเรือนจึงต้องใช้ความระมัดระวังเป็นอย่างมาก เพื่อความอยู่รอด ภายใต้สภาวะเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ดังพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ทรงพระราชทานในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2521 ความว่า “...วิถีทางดำเนินของบ้านเมืองและประชาชน โดยทั่วไปมีความเปลี่ยนแปลงมาตลอด เนื่องจากความวิปริตผันแปรของวิถีเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และอื่น ๆ ของโลก ยากยิ่งที่เราจะหลีกเลี่ยงให้พ้นได้ จึงต้องระมัดระวังประคับประคองตัวเรามากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องความเป็นอยู่โดยประหยัดเพื่อที่จะอยู่รอด และก้าวหน้าต่อไปโดยสวัสดิ์...”

การพัฒนาตลาดทุนให้มีความเข้มแข็ง จึงเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และสร้างเสถียรภาพแก่ระบบการเงินของประเทศในระยะยาว ซึ่งสามารถทำได้โดยการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน ให้แก่ประชาชนทั่วไปและผู้ประกอบวิชาชีพต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และความเข้าใจด้านการวางแผนการเงิน (Financial Planning) (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน 2552:1) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงได้เสนอความเห็นและมีข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เรื่องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเศรษฐกิจโลก เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2552 เกี่ยวกับระบบการเงินและตลาดทุนที่สนับสนุนการออมและการลงทุน ในหัวข้อ การเพิ่มเงินออม โดยสมควรใจว่า ควรสร้างระบบการออมระยะยาวให้กับแรงงานในระบบ ควรสนับสนุนให้ประชาชนซื้อสลากออมทรัพย์แทนการซื้อหวยและสลากกินแบ่งรัฐบาล และควรให้การบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล เป็นวิชาบังคับของทุกสาขาวิชา ในระดับปริญญาตรี ไม่ใช่วิชาเลือกอย่างในปัจจุบัน

(สุรัชย์ ภูประเสริฐ, 2552) ซึ่งเห็นได้ว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็ได้เล็งเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยพยายามสนับสนุนให้มีการปลูกฝังแก่นิสิตนักศึกษาที่เป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต จึงนับเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันการศึกษาต่างๆ ในการส่งเสริมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลให้แก่ นิสิตนักศึกษา

กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นมหาวิทยาลัยในระบบมหาวิทยาลัยของรัฐสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นสถาบันการศึกษาที่ทำหน้าที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพออกสู่ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมจำนวนมากทุก ๆ ปี โดยเฉพาะนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่ต้องออกไปเป็นกำลังสำคัญในภาคธุรกิจ และธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเป็นผู้ที่ได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทางธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ และกิจกรรมทางธุรกิจต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ทั่วประเทศ พบว่ามีมหาวิทยาลัยที่ทำการจัดการเรียนการสอน ทางด้านบริหารธุรกิจ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งที่สำคัญ ในการผลิตนักศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สถาบันดังกล่าว ได้มีการวางแผนกำหนดจุดมุ่งหมาย หลักการและโครงสร้างของหลักสูตรอย่างชัดเจน รวมทั้งจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ที่ทันสมัยอย่างพร้อมเพียง อีกทั้งยังได้มีการจัดการ และการบริหารหลักสูตรที่ดี แต่จากรายงานการวิจัยของ สนทยา เขมวิรัตน์ (2552:48) เรื่อง การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พบว่า ระดับพฤติกรรมของนักศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน อยู่ในระดับมีการปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 1.99 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.12 ซึ่งนับว่านักศึกษามีพฤติกรรมเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินในระดับต่ำมาก จะเห็นได้ว่าแม้จะมีการบริหารจัดการดีเพียงใดก็ตาม การวางแผนจัดการศึกษาของสถาบันยังนับว่าเป็นนามธรรม ผู้ที่จะสามารถแปรเปลี่ยนจุดมุ่งหมายเหล่านี้ให้เป็นรูปธรรมได้ คือ ครู/อาจารย์

ดังนั้นอาจารย์จึงนับว่าเป็นบุคลากรที่สำคัญ เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของนักศึกษา พฤติกรรมใด ๆ ที่อาจารย์แสดงออกมีผลสำคัญต่อกระบวนการเรียน การสอน การก่อตัวของพฤติกรรม และการพัฒนาพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นราย บุคคล หรือเป็นรายกลุ่ม รวมทั้งมีผลต่อการก่อตัวของเจตคติ และลักษณะการเรียนรู้ของนักศึกษา อย่างแน่นอน ดังนั้นคุณลักษณะของนักศึกษาย่อมได้รับการถ่ายทอดมาจากอาจารย์ ดังที่มีผู้กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ สิ่งที่หลงเหลืออยู่หลังจากได้รับการสอนและการถ่ายทอดจากอาจารย์เมื่อโอกาสเวลาเปลี่ยนแปลงไปจะหลงเหลือเพียงความคิด สติปัญญา กระบวนการ ซึ่งจะสามารถแปรเปลี่ยนไปเป็นพฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ และจะรวบรวมเป็นองค์ประกอบของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยตัวเอง (ถวิล มาตรฐาน, 2542 : 2-3) จึงทำให้กล่าวได้ว่า คุณลักษณะของอาจารย์ย่อมมี

ความสำคัญต่อคุณลักษณะของนักศึกษาเป็นอันมาตงั้นครูจึงเป็นบุคลากรที่สำคัญ เป็นทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักศึกษา เป็นผู้กำหนดคุณภาพของประชากรในสังคม และคุณภาพของประชากร ก็คือ ตัวพยากรณ์ความสำเร็จในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม ผู้ประกอบวิชาชีพครูจึงต้องเป็น คนเก่ง คนดี สามารถเป็นต้นแบบทางคุณธรรม จริยธรรม และชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสมได้ (ดิเรก พรสีมา, 2542 : 9) แต่ปัจจุบันพบว่าครูอาจารย์มีปัญหาหนี้สินเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน เพราะเมื่อครูต้องคิดมากเรื่องปัญหาหนี้สินของตน ที่มีอยู่แล้ว คุณภาพของนักเรียนนักศึกษาซึ่งเป็นอนาคตของชาติย่อมมีปัญหาย่างแน่นอน ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของครู/อาจารย์ จึงใช้ความพยายามทุกวิถีทาง เพื่ อให้ครู/อาจารย์ มีสมรรถนะกับการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนักศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชีวิตครู/อาจารย์ ให้ดีขึ้นอย่างบูรณาการ เบ็ดเสร็จและถาวร โดยมีการจัดทำโครงการ “โครงการพัฒนาชีวิตครู” และได้มอบนโยบายให้สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.) ดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูอย่างเบ็ดเสร็จและครบวงจร โดยยึดหลักโครงการพัฒนาชีวิตครู เพื่อร่วมกันพัฒนาชีวิตครูให้ดีขึ้น ทั้งด้านส่วนตัวและการงานอย่างบูรณาการ เบ็ดเสร็จต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยที่ครูจะต้องมีจิตใจเข้มแข็ง อดทน รู้จักประหยัด อดออมและสร้างวินัยทางการเงินให้แก่ตนเอง มีการรวมกลุ่มเพื่อนช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีกระบวนการจัดการในกลุ่มอย่างเป็นระบบ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้เปิดให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามาลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมโครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินครู เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2548 ถึงวันที่ 9 ตุลาคม 2548 มีผู้ลงทะเบียนจำนวน 131,217 คน เป้าหมายในการดำเนินงาน ปี พ .ศ. 2550 ให้สามารถแก้ปัญหาให้ครูได้ 70 เปอร์เซ็นต์ คือจำนวน 91,852 คน และ ปี พ .ศ. 2551 ให้สามารถแก้ปัญหาให้ครูได้ 30 เปอร์เซ็นต์ คือจำนวน 39,365 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2550:ออนไลน์)

แต่ความหวังของกระทรวงศึกษาธิการในปัญหานี้สินครู โดยมีเป้าหมายว่าจะช่วยลดปัญหาหนี้สินครูได้ถึง 3 แสนคน ภายใน 4 ปี และช่วยครูที่มีหนี้สินสูงมากอีก 1 แสนคน ให้พ้นบ่วงกรรม ถ้าพิจารณาจากตำริของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว นับว่าเป็นการดีที่หวังจะให้ครูพ้นพันธะหนี้สินทางการเงิน และจะได้มีกำลังใจสอนหนังสือให้แก่เยาวชนของชาติ อย่างเต็มสติกำลัง แต่ความจริงเรื่องนี้ไม่ควรแก้ไข โดยการเพิ่มเงินให้กู้ยืมอย่างที่กล่าวมาแล้ว เพราะปัญหานี้สินครูเกิดจากเหตุเพียง 3 ประการ คือ

- 1.ค่านิยมของครูเองที่ใช้เงินมากกว่ารายได้ แข่งขันกันมี มากกว่าแข่งขันกันหา เพราะครูยังไม่ยอมรับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2.ครูเข้าถึงแหล่งเงินง่ายเกินไป เนื่องจากสหกรณ์ออมทรัพย์ครู มักปล่อยเงินกู้โดยไร้หลักทรัพย์ค้ำประกัน (Clean loan) ในอัตราที่สูงมาก (บางแห่ง 1 ล้าน 6 แสนบาท) และผ่อนชำระถึง 10 ปี

3.ครูไม่เคยมีความรู้ในด้าน Personal Finance Management จึงถือหลักแต่เพียงกู้เงินทุกครั้งที่เงินไม่พอใช้จ่าย แต่ไม่เคยวิเคราะห์ความจำเป็นของการใช้จ่าย ก่อนที่จะทำการก่อหนี้ (วรเทพ ไวกยาวิโรจน์ ,2548: ออนไลน์))

จากสภาพปัญหาและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้คณะผู้วิจัยสนใจที่จะ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดี เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ให้แก่บุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทำให้กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล มีบุคลากรที่มีคุณภาพมีความเข้มแข็ง เป็นต้นแบบที่ดี ของนักศึกษาและสังคม มีพลังและความสามารถในการผลิตนักศึกษา ที่มีคุณภาพออกสู่สังคม เป็นการช่วยสร้างความเข้มแข็งให้กับตลาดทุน และสร้างเสถียรภาพแก่ระบบการเงิน ของประเทศ ในระยะยาวสืบต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. คณาจารย์และผู้บริหาร ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาคณาจารย์ให้มีพฤติกรรมที่ดี เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในสังคมต่อไป
2. คณาจารย์ และผู้บริหารของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริม และพัฒนาคณาจารย์ให้มีพฤติกรรมที่ดี เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ช่วยให้เกิดบุคลากรที่มีคุณภาพเป็นกำลังสำคัญในสังคมต่อไป
3. ผู้สนใจสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาบุคลากรในสังคมให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ช่วยลดปัญหาเศรษฐกิจ ไม่สร้างปัญหาให้กับสังคมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์คือ กลุ่มบุคคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 580 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 544 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก จำนวน 381 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 418 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,923 คน (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กันยายน 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราช มงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน เลือกตัวอย่างด้วยการเลือกแบบเจาะจงหรือเลือก อย่างมีจุดมุ่งหมาย (Purposive sampling)

ตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มราช มงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 101 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 94 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออกจำนวน 66 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 73 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 334 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตรYamane' (ชานินทร์ ศิลป์จารุ,2547:36) ณ ระดับ ความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีมหาวิทยาลัยที่สังกัดเป็นชั้น (Strata)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน
- 1.2 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว
- 1.3 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน ได้แก่ การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน
- 1.4 ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ อิทธิพลของสื่อ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ด้านการหารายได้
- 2.2 ด้านการใช้จ่าย
- 2.3 ด้านการออม
- 2.4 ด้านการลงทุน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงิน หรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต คือการรู้จักหารายได้ การใช้จ่ายอย่างประหยัด การรู้จักเก็บออม และการวางแผนลงทุน

2. การหารายได้ หมายถึง การทำหน้าที่การงานของบุคคล ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ซึ่งก็คือรายได้หลักจากเงินเดือน หรือรายได้จากอาชีพเสริม

3. การใช้จ่าย หมายถึง การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการใช้จ่ายให้เกิดความคุ้มค่าและมีคุณธรรม โดยสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆที่ใช้ในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายอื่นๆ

4. การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต โดยไม่ต้องกระทำการเอง อาจใช้การฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ต้องการฝาก

5. การลงทุน หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปดำเนินการเพื่อสร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น โดยตัดสินใจกระทำการเอง จึงมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการเงิน ซึ่งโดยปกติการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะนักลงทุนต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง

6. อายุ หมายถึง จำนวนปีที่นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 35 ปี, 35 – 44 ปี, และตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไป

7. ตำแหน่งทางวิชาการ หมายถึง ตำแหน่งของบุคลากรสายสอน จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ อาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

8. เงินเดือน หมายถึง เงินที่ได้จากการประกอบอาชีพไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรม อันดีของสังคม ที่มีอัตรากำหนดเป็นรายเดือนไม่รวมรายได้พิเศษต่าง จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ต่ำกว่า 20,000 บาท, 20,000 – 30,000 บาท, 30,001 – 40,000 บาท, และตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

9. การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน หมายถึง การลอกแบบ หรือรับเอาบุคลิกลักษณะ พฤติกรรม แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของเพื่อนร่วมงานที่มีความโดดเด่นในสายตาของบุคลากร มาเป็นของตน

10. อิทธิพลของสื่อ หมายถึง ผลกระทบจากการได้รับข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ที่ทำให้เกิดแนวโน้มที่จะคล้อยตามสื่อเหล่านั้นในการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ และการกระทำเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล

11. ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง ภาวะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวที่บุคลากรต้องรับผิดชอบ

สมมติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาทำให้กำหนดสมมติฐานการวิจัยได้ ดังนี้

มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ด้านส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล
- ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
- ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ตอนที่ 5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตอนที่ 1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล(Personal Financial Management)

ความหมายการจัดการการเงินส่วนบุคคล

จากแนวคิดของวิวรรณ ชาราหิรัญโชติ(2550:ออนไลน์) ที่ว่าการจัดการการเงินส่วนบุคคล คือ การบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และนับเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำพาเราไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Richard J. Stillman. (1985อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ บุญฉาย ,2552:7) ที่กล่าวเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลว่า เป็นการจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักใช้เงินอย่างชาญฉลาดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และ Lawrence J.Gitman, Michael D. Joehnk (2007 อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ บุญฉาย,2552:7) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning)ว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด นับเป็นกุญแจสำคัญในการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่วางไว้ได้ และ สุขใจ น้ำผุด (2545:3) ได้ให้ความหมายของ การบริหารการเงินบุคคล (Personal Finance) ว่าหมายถึงการจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักหาเงินเข้ามาและใช้จ่ายออกไปอย่างถูกต้อง ก่อให้เกิดผลดีจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และยังหมายถึงการบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่ หรือได้มาให้บรรลุจุดหมายที่วางไว้เป็นอย่างดีที่สุด คือให้เกิดความมั่งคั่งสูงสุด อันจะนำมาซึ่งความผาสุกสำหรับบุคคลและครอบครัว และการบริหารการเงินส่วนบุคคล (Personal Finance) หมายถึง การจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จัก จัดหาเงินเข้ามา และใช้จ่ายออกไปอย่างถูกต้อง บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ (novabizz.com:ออนไลน์) ส่วน Louis E.Boone,David L.Kurtz,Douglas Hearth (2000.อ้างถึงใน จันทรเพ็ญ บุญฉาย,2552:7)ได้กล่าวเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลว่า เป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางเศรษฐศาสตร์และการบริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของบุคคลเพื่อให้มีสภาพคล่องทางการเงินที่ดีในอนาคต และBenedict Koh Fong Wai Mun (2003 อ้างถึงในจันทรเพ็ญ

บุญญา 25527) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นถ้าเราต้องการพัฒนา มาตรฐานการครองชีพของชีวิตให้ดีขึ้นเสมอ พยายาม หลีกเลี่ยงความบกพร่องทางการเงิน มีการลงทุนที่เหมาะสม และพยายามสะสมความมั่งคั่งทาง การเงินให้พอเพียงตลอดเวลา

กล่าวโดยสรุปการจัดการทางการเงิน หมายถึง กระบวนการในการบริหารจัดการเงิน หรือรายได้ที่ได้มาและใช้เงินนั้นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางการเงิน ในอนาคต คือการรู้จักหารายได้ การใช้จ่ายอย่างประหยัด การรู้จักเก็บออม และการวางแผน ลงทุน

ขอบเขตของการจัดการการเงินส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ในแบบจำลอง (Model) ของ Richard J. Stillman ได้กล่าวว่าทฤษฎีตัวแบบของการจัดการการเงินส่วนบุคคลแบ่งเป็นเรื่องที่ เกี่ยวข้องกับการบริหารการเงินที่สำคัญ 6 ลักษณะ (Stillman's Schematic Presentation of The Six Major Areas of Personal Finance) ดังนี้

1. การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน (Financial Health) ได้แก่ การมีงานทำที่ เหมาะสม มีรายได้มั่นคง รู้จักวางแผนการใช้จ่าย การทำงานประมาณ รู้จักใช้เครดิต เพื่อเสริมฐานะ ความเป็นอยู่ของชีวิต
2. การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาด (Spending Money Wisely) ได้แก่ การใช้เงินเป็นในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม การคมนาคม การควบคุมค่าใช้จ่าย และการจัดการเรื่องภาษี
3. การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย (Home and Other Real Estate) ได้แก่ การมีบ้านที่ สะดวกสบายและปลอดภัย จัดได้ว่าเป็นการลงทุนที่ไม่เสียหาย
4. การสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตด้วยการทำประกันภัย (Insurance Program) ได้แก่ การทำประกันภัยในหลายรูปแบบ
5. การลงทุนประเภทต่างๆ (Diversified Investment Portfolio) ได้แก่ การเลือกหลักทรัพย์ ในการลงทุนและสถาบันที่จะลงทุนให้ปลอดภัยและเหมาะสม
6. การวางแผนการเงินเพื่อสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ (Retirement and Estate Planning) ได้แก่ การวางแผนเพื่อความมั่นคงและสุขสบายตลอดชั่วอายุขัยของบุคคล

ความจำเป็นที่ต้องมีการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ทำให้ทุกคน ต้องให้ความสำคัญกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่

1. คนอายุยืนขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันคนไทยมีอายุเฉลี่ยประมาณ 71 ปี ดังนั้น จึงทำ ให้ต้องคิดว่า ช่วงเวลาหลังเกษียณอายุราชการ ที่ต้องมีชีวิตอยู่อีกประมาณ 20 ปี เราจะใช้ชีวิต อยู่อย่างไร ถ้าไม่มีการจัดการการเงินที่ดีพอ

2. โครงสร้างสังคมเปลี่ยนไป โครงสร้างสังคมแบบเดิมๆของคนไทยจะอยู่รวมกัน เป็นครอบครัวใหญ่ แต่ปัจจุบันโครงสร้างสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงไป มีการแยก ย้ายกันอยู่เป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น การคาดหวังให้ลูกหลานเลี้ยงดูเป็นเรื่องที่หวังได้น้อยลงจึงต้องเตรียมตัวไว้แต่เนิ่นๆ

3. ค่าครองชีพในอนาคตจะสูงขึ้นมาก ปัจจุบันพบว่า ข้าวของในท้องตลาดมีราคาสูงมากขึ้นทุกวัน ซึ่งอีก 20-30 ปีข้างหน้าเมื่อถึงวันที่เกษียณ สินค้าที่จำเป็นอาจมีราคาเพิ่มขึ้นอีก 1 – 2 เท่าตัวโดย เฉพาะค่ารักษาพยาบาล ที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายมากกว่าเงินเพื่อเสมอต้นงั้นงบประมาณที่เราเตรียมไว้อาจไม่เพียงพอ ถ้าไม่ได้คำนวณเผื่อค่าเงินเฟ้อไว้ด้วย

4. สวัสดิการของรัฐไม่เพียงพอ ซึ่งเราสามารถประมาณการได้ว่าในอีก 15 ปีข้างหน้า สัดส่วนของประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจะเพิ่มเป็น 20% นั้นหมายความว่า 1 ใน 5 ของคนไทยจะเป็นคนสูงอายุ ขณะที่สัดส่วนของคนวัยทำงานต่อคนสูงอายุจะลดลงจาก 6:1 ในปัจจุบัน เป็น 3:1 ในปี 2021 จึงส่งผลให้ภาษีที่รัฐจัดเก็บได้ จะไม่เพียงพอต่อการจัดหาสวัสดิการให้คนสูงอายุ หรือหากทำได้ก็เป็นแบบพินิจเท่านั้น

5. ผลกระทบทางการเงินมีความซับซ้อนมากขึ้น สมัยก่อนการฝากเงินไว้กับธนาคารให้ผล ตอบแทนที่น่าพอใจ และมีความมั่นคงสูงแต่เดี๋ยวนี้ดอกเบี้ยเงินฝากลดน้อยลงมาก ขณะที่ช่องทางลงทุนใหม่ๆมีให้เลือกหลากหลายมากขึ้น แต่ก็มีรูปแบบและความเสี่ยงแตกต่างกันออกไป การทำความเข้าใจ และรู้จักวางแผนการลงทุนให้ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละบุคคล จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

6. ทำให้เราสามารถเกษียณอายุได้เร็วขึ้น หากมีการวางแผนที่ดี และเริ่มต้นเร็ว ย่อมบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าไม่ว่าจะเป็นเงินออมที่เก็บได้มากขึ้นดอกเบี้ยทบต้นที่สูงขึ้น หรือการมีความสามารถหาประโยชน์จากโอกาสดี ๆ ที่บังเอิญผ่านเข้ามา เพราะเมื่อเรามีเงินออม (เงินก้อนที่เก็บเอาไว้) เช่น การซื้อที่ดินทำเลสวยจากคนที่ร้อนเงิน หรือการซื้อหุ้น พื้นฐานดีที่มีราคาตกลงมากเกินควร

7. ช่วยรองรับความเสี่ยงของชีวิตได้มากขึ้นชีวิตคนเต็มไปด้วยความไม่แน่นอน เราอาจโชคร้าย เจ็บป่วย หรืออาจเกิดอุบัติเหตุหนักๆขึ้นได้ แต่ถ้าเรามีการวางแผนการประกันภัยไว้ก็ย่อมสามารถบรรเทา ภาระต่างๆลงได้ หรือเราเกิดตกงานกะทันหัน มีคนในครอบครัวป่วย การมีเงินเก็บสำรองไว้ ย่อมหลีกเลี่ยงความยุ่งยากจากการต้องไปกู้หนี้ยืมสินเงินกู้นอกระบบลงได้

ข้อควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล

Richard J. Stillman. (1985อ้างถึงใน จันท์เพ็ญ บุญฉาย ,2552: 7) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่ควรคำนึงถึง ดังนี้

1. เวลาเป็นของมีค่า ในการบริหารการเงินบุคคลควรใช้เวลาให้น้อยที่สุด เพื่อสร้างความมั่งคั่งและมั่นคงให้กับตนเองและครอบครัวในอนาคต

2. การจัดการเกี่ยวกับการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้
3. ควรมีการปรับปรุงแผนงานระยะยาว และ ควรมีการตรวจสอบแผนงานอยู่เสมอ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ
4. ควรมีการวางแผนทางการเงินของครอบครัว ทั้งสามีและภรรยาควรเข้าใจในแผนงานนี้ร่วมกัน
5. การซื้อของราคาแพงแล้วได้สินค้าคุณภาพดี จะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาวต่ำกว่าซื้อของราคาถูกแต่ได้สินค้าคุณภาพต่ำ
6. ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็น เพราะการเป็นหนี้จะทำให้เสียค่าใช้จ่าย คือ ดอกเบี้ยและอัตราดอกเบี้ยแท้จริงค่อนข้างสูง
7. พยายามเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดแต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ควรพยายามหลีกเลี่ยงการใช้นายหน้าหรือคนกลางโดยไม่จำเป็น
8. พยายามบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด
9. ควรพัฒนาปรับปรุงงานอดิเรกที่ทำอยู่ให้มีผลประโยชน์เกิดขึ้น อันเป็นการใช้เวลาว่างได้อย่างมีคุณค่า
10. ใช้ประสบการณ์และความรู้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์เพิ่มพูน โดยการเขียนหนังสือหรือเป็นที่ปรึกษา พยายามใช้โอกาสดีที่มีอยู่เท่าที่จะทำได้
11. อย่าลืมนวาระเวลาเป็นสิ่งสำคัญ ควรวางแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับเรื่องของเวลาอย่างสม่ำเสมอ

ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่าย เนื่องจากความต้องการบริโภคสินค้าและบริการของบุคคลมีมากมายไม่จำกัด หากไม่สามารถควบคุมให้ดี จะก่อให้เกิดภาวะหนี้สินได้
2. ก่อให้เกิดการออมเงิน เพราะการวางแผนการเงินจะทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมด ว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือย จึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างเหมาะสม จนมีเงินเหลือเพื่อการออมได้
3. เป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สิน เพราะการวางแผนการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลมีการใช้จ่ายอย่างรอบคอบ ตามฐานะของตนจึงไม่ต้องเผชิญกับภาระหนี้สิน
4. เป็นเครื่องมือสร้างความมั่นคงและมั่นคงทางเศรษฐกิจ เนื่องจากเมื่อบุคคลมีรายได้สูงกว่ารายจ่ายก็จะมีเงินออมมากพอที่จะสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัวได้
5. ช่วยทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนได้ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริง เพราะเมื่อมีการวางแผนทางการเงิน จะช่วยทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในแต่ละเดือนว่าเป็นเท่าไร จึงทำให้บุคคลสามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริง จนเกิดการระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกิดตัว

ประโยชน์ของการวางแผนการเงิน

1. ช่วยให้บุคคลมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลทำให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ช่วยให้บุคคลสามารถจัดการกับรายรับรายจ่าย และเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยให้บุคคลมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไปได้
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของบุคคล เพราะการวางแผนทางการเงินช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์รายได้ และค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริง จึงทำให้สามารถวางแผนการเงินได้ใกล้เคียงความจริง และมีแผนรองรับการเกิดความจำเป็นฉุกเฉินได้

การหารายได้ (Income)

ความหมายของรายได้ รายได้ ตามความคิดของ วีระพล บดีรัฐ(2547:55-56) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเงินหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันได้มาจากการประกอบอาชีพ (หน้าที่การงานของบุคคลที่เป็นที่ต้องการ ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม) รายได้มีหลากหลายลักษณะ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างรายวัน ค่าจ้างรายชั่วโมง ค่าจ้างตามงานที่จ้าง ส่วนแบ่งรายได้จากการทำงาน กำไรจากการลงทุน และส่วนแบ่งรายได้จากการลงทุน ส่วนจันทร์เพ็ญ บุญฉาย(2552:3) กล่าวว่ารายได้หมายถึง รายได้หลักที่ได้มาจากเงินเดือนประจำ ค่าตำแหน่ง เงินช่วยเหลือและสวัสดิการต่างๆ รายได้พิเศษอื่นๆ รายได้จากอาชีพเสริม เช่น ขายประกันชีวิต ทำธุรกิจขายตรงประเภทต่างๆ จะเห็นได้ว่าแหล่งที่มาของรายได้บุคคลมาได้จากหลายทาง เช่น จากงานประจำที่ทำอยู่ จากการทำงานอดิเรก ดอกผลที่เกิดจากสินทรัพย์ลงทุน ตลอดจนบำเหน็จบำนาญ และสวัสดิการต่างๆที่ได้รับ ได้แก่ เงินเดือน เงินปันผล โบนัส เงินสวัสดิการ ดอกเบี้ยรับ กำไรจากการขายหุ้น เงินประกันสังคม เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การหารายได้ในที่นี้ หมายถึง การทำหน้าที่การงานของบุคคล ที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งรายได้ซึ่งก็คือรายได้หลักจากเงินเดือนหรือรายได้จากอาชีพเสริม

การใช้จ่าย (Spending)

ความหมายของการใช้จ่ายตามความคิดของ วีระพล บดีรัฐ (2547 :88-89) คือ การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่อย่างจำกัด ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการใช้จ่ายให้เกิดความคุ้มค่าและสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายเงิน รวมถึงการบริจาคให้สังคมเมื่อมีความพร้อม ส่วนการใช้จ่ายตามความคิดของ จันทร์เพ็ญ บุญฉาย(2552:3) หมายถึง จำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆที่ใช้ในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายอื่นๆ เช่น เงินบริจาค ค่าเบี้ยประกัน และรายจ่ายที่มีใช้เพื่อการบริโภค ซึ่งการใช้จ่ายของบุคคลส่วนใหญ่

มักถูกนำไปใช้ในสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ ซึ่งได้แก่ ค่าอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยา รักษาโรค นอกจากนั้นยังเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสิ่งของต่างๆ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก การใช้จ่ายเกี่ยวกับพันธะทางการเงินที่มีอยู่ เช่นค่าเบี้ยประกัน ค่าดอกเบี้ย เงินกู้ ค่าภาษี เป็นต้น นอกจากนี้อาจมีค่าใช้จ่ายในกรณีพิเศษต่างๆ เช่น ค่าใช้จ่ายในการบริจาคต่างๆ

หลักในการใช้เงินอย่างฉลาด

แนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้สามารถใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วีระพล บดีรัฐ, 2547:88-89) ได้แก่

1. ใช้เท่าที่จำเป็น
2. ใช้ในโอกาสที่เหมาะสม เช่นการซื้อของลดราคา การซื้อของคราวละมาก ๆ เพื่อให้ได้สินค้าราคาถูก โดยต้องพิจารณาคุณภาพของสินค้าประกอบด้วย
3. เปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการเลือกใช้จ่ายเงินในการจับจ่ายใช้สอยทุกครั้ง
4. ใช้จ่ายให้สมฐานะ

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การใช้จ่าย หมายถึง การตัดสินใจใช้เงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดของแต่ละคน ด้วยการทำให้เกิดความคุ้มค่าและมีคุณธรรม โดยสามารถประเมินความต้องการ และความจำเป็นก่อนการใช้จ่ายเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าหรือบริการต่างๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิต หรือรายจ่ายอื่นๆ

การออม (Saving)

ความหมายของการออม การออม ตามความคิดของอนิศา เช่นนั้นท์ (2547: 32-33) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้ เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการฝากเงินทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องสะทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากน้อยแตกต่างกันไป แล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ฝาก ส่วนการออม ตามความคิดของจันทร์เพ็ญ บุญฉาย(2552: 4) คือ การเก็บสะสมที่ละเล็กละน้อยให้เพิ่มพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคารหรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

ความสำคัญของการออม

เงินออม จัดเป็นปัจจัย สำคัญที่มีส่วนในการกำหนดให้เป้าหมายที่บุคคลได้วางไว้เป็นจริงได้ ทั้งยังมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย ดังนั้นบุคคลที่มีเป้าหมายในชีวิต จึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอ

สิ่งจูงใจในการออม

สิ่งที่มีส่วนช่วยให้การออมของบุคคลบรรลุผลสำเร็จได้ คือเป้าหมายในชีวิต เพราะการที่คนเรามีเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคตที่มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน จะทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะเก็บออมมากยิ่งขึ้น เป้าหมายของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความ

จำเป็น ความต้องการ (Needs) ความคาดหวัง และความทะเยอทะยานในชีวิต ซึ่งเป้าหมายในการออมที่แตกต่างกันนี้จะเป็นสิ่งที่กำหนดจำนวนเงินที่ต้องออม และระยะเวลาในการออมให้แตกต่างกันออกไป

เคล็ดลับในการออม

1. เริ่มออมแต่เนิ่นๆ เพราะการฝากเงินด้วยการคิดดอกเบี้ยแบบทบต้น เงินก้อนที่มีอยู่จะยิ่งงอกเงยมากยิ่งขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป แต่สิ่งสำคัญที่จะทำให้การคิดดอกเบี้ยวิธีนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด คือ เวลา ยิ่งมีเวลามากเท่าไรก็จะยิ่งทำให้ดอกเบี้ยและเงินต้นมีโอกาสสะสมตัวเท่านั้น

2. จ่ายให้ตัวเองก่อน ให้พยายามคิดว่าเงินส่วนที่ต้องออมนั้น เป็นค่าใช้จ่ายประจำที่เราจำเป็น ต้องจ่าย เหมือนเราเป็นเจ้าของหนี้ของตัวเอง จำเป็นต้องกันเงินส่วนนี้เพื่อใช้หนี้ให้ตัวเอง ไม่ใช่várอให้เงินเหลือจากการใช้จ่ายส่วนอื่น ๆ แล้วจึงออม วิธีนี้จะช่วยให้เรามีเงินออมอย่างสม่ำเสมอ

3. หมั่นออมอย่างสม่ำเสมอ การออมเงินอย่างมีวินัย จะทำให้สามารถวางแผนทางการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความถี่ในการออมนับว่ามีความสำคัญ การฝากเงิน 1 ครั้ง 10,000 บาท กับการแบ่งฝาก ครั้งละ 1,000 บาท จำนวน 10 ครั้ง ดอกเบี้ยที่ได้ จะแตกต่างกัน เพราะทุกครั้งที่เราเงินในบัญชี เงินจำนวนนั้นจะถูกนับระยะเวลา เพื่อคิดดอกเบี้ยทันที ทำให้ดอกเบี้ยส่วนที่สะสมเพิ่มขึ้นในแต่ละครั้ง กลายเป็นจำนวนเงินที่เพิ่มมากขึ้นตอนปลายปีได้

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การออม หมายถึง การเสียสละเงินในส่วที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคด โดยไม่ต้องกระทำการเอง อาจใช้การฝากเงิน ทำให้มีสถานะเป็นเจ้าของกิจการไม่ต้องกระทำการเอง โดยทั่วไปผลตอบแทนที่ได้จากการออมจะอยู่ในรูปของดอกเบี้ย ซึ่งอาจมากน้อยแตกต่างกันไปแล้วแต่ประเภทของบัญชีที่ต้องการฝาก

การลงทุน (Investment)

ความหมายของการลงทุน การลงทุน ตามความคิดของอนิศา เซ็นนันท์ (2547:33-35) หมายถึง การเสียสละเงินในส่วที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคด ด้วยการนำเงินที่มีไปใช้สร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น การลงทุนโดยทั่ว ไป เราจะมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ /เงิน ซึ่งสิ่งที่จะต้องพบคู่กับการลงทุนอยู่เสมอ คือ ความเสี่ยง โดยถ้าต้องการผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบบก็สูงตามไปด้วย เราซึ่งอยู่ในฐานะผู้ลงทุนเอง จึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะเราต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง ส่วนการลงทุนตามแนวคิดของ เพชร ชุมทรัพย์ (2544:1) การลงทุนอาจหมายถึง การซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคลหรือสถาบัน ซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสีงตลอด ระยะเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปี แต่อย่างต่ำ ไม่ต่ำกว่า 3 ปี และการลงทุนตามแนวคิดของ จันท์เพ็ญ บุญญา (2552:4) หมายถึง การใช้สอยทรัพยากรในลักษณะต่างๆ โดยหวังจะได้รับผลตอบแทน

กลับมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม เช่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ การลงทุนในบ้านและที่ดิน การลงทุนทองคำ

ประเภทของการลงทุน การลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภค เกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร เช่น รถยนต์ เครื่องซักผ้า ฯลฯ เป็นการลงทุนที่ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business of economic Investment) เป็นการลงทุนโดยการซื้อขายทรัพย์สิน เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน เป้าหมายของการลงทุนในธุรกิจก็คือกำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนประเภทนี้ เช่น การซื้ออุปกรณ์ เครื่องจักร และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ ลงทุนในที่ดิน อาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้า และบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค เป็นการลงทุนที่มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities Investment) เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์ เป็นการซื้อทรัพย์สินในรูปของหลักทรัพย์ เช่น พันธบัตร หุ้นกู้ หรือหุ้นทุน จัดเป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในธุรกิจ คือผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการจะเป็นผู้ประกอบการด้วยตัวเองเนื่องจากไม่พร้อมรับความเสี่ยง ผู้ลงทุนเหล่านั้นอาจหันมาซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย หรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุน นอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรหรือการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์

จากการศึกษาดังกล่าวทำให้สรุปได้ว่า การลงทุน หมายถึง การเสียสละเงินในบางส่วนที่สามารถนำไปใช้จ่ายได้ในปัจจุบันนี้เพื่อเก็บไว้ใช้ในอนาคต ด้วยการนำเงินที่มีไปดำเนินการเพื่อสร้างผลตอบแทนให้มากขึ้น โดยตัดสินใจกระทำการเอง จึงมีลักษณะเป็นเจ้าของกิจการ/เงิน ซึ่งโดยปกติการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงแนวโน้มความเสี่ยงที่พบก็จะสูงตามไปด้วย ดังนั้นนักลงทุนจึงต้องบริหารจัดการเงินให้ดี เพื่อป้องกันความเสี่ยง อันอาจจะเกิดจากการลงทุนนั้น เพราะนักลงทุนต้องรับผิดชอบความเสี่ยงจากการขาดทุน หรือการไม่ได้รับเงินทุนคืนด้วยตนเอง

ตอนที่ 2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับตัวแปรด้านอายุ

ความหมายของอายุ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542:1367) ให้ความหมายของอายุว่าเป็นจำนวนปีที่น่าตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน โดยอายุเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดฐานะของบุคคลในสังคม บุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความคิดเห็น และมีแนวทางการปฏิบัติแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ การเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอายุ

สรศักดิ์ วิชัยปะ (2547:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน: กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจจราจร กองบัญชาการตำรวจนครบาล เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล และหาแนวทางในการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ใช้กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 290 นาย พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดการการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน ได้แก่ อายุของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธาดา ชำรงอนันต์สกุล (2548: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคนศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 165 คน ผลการวิจัย พบว่าอายุของผู้ลงทุนตราสารหนี้มีผลต่อการออมของประชาชน และกผลการศึกษาวิจัยของกัญญาวิริจิษฐ์ตระกูล (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้ และพฤติกรรมของผู้ลงทุนในตราสารหนี้ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ลงทุนกองทุนตราสารหนี้ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมแนวโน้มการลงทุนต่อ พฤติกรรมแนวโน้มการบอกต่อการลงทุน พฤติกรรมเหตุผลการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นสรุปได้ว่า อายุเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยอายุ หมายถึง จำนวนปีที่น่าตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน

แนวคิดเกี่ยวกับรายได้ประจำต่อเดือน

รายได้จัดว่าเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นสิ่งที่ใช้บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้จ่ายและการเก็บออมของบุคคล โดยบุคคลที่มีรายได้สูงก็มีแนวโน้มที่จะมีเงินในการใช้จ่ายและการเก็บออมสูงตามไปด้วย

ความหมายของรายได้

รายได้ ตามความคิดของจีระพล บดิรัฐ(2547: 55-56) หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวเงินหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันได้มาจากการประกอบอาชีพ (หน้าที่การงานของบุคคลที่เป็นที่ต้องการ ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรรายได้

สรศักดิ์ วิชัยปะ (2547:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน: กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจจราจร กองบัญชาการตำรวจนครบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคล และ หาแนวทางในการจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 290 นาย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการจัดการการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ เงินเดือนหรือรายได้ประจำของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวนซึ่งสอดคล้องกับธาดา ชำรงอนันต์สกุล (2548:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 165 คน ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน ได้แก่ รายได้ของประชาชนวัยกลางคนนั้น และจากการสำรวจของกลุ่มงานคุณภาพการเงิน การออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง (2550.) ที่ทำการสำรวจภาวะรายได้และการออมของบุคคลครั้งที่ 1 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน ผลการสำรวจพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคล คือที่มาของแหล่งรายได้ (ถ้ารายได้ถาวรเพิ่มขึ้น บุคคลจะมีการออมเพิ่มขึ้นและจากการศึกษาของกาญญาวีร์ ปริณัตรีตระกูล (2551:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังกับการรับรู้ และพฤติกรรมของผู้ลงทุน ในตราสารหนี้ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนไทยพาณิชย์ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานครกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ลงทุนกองทุนตราสารหนี้ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน พบว่าผู้ลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเหตุผลการตัดสินใจลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่ารายได้ประจำต่อเดือน เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้รายได้ประจำต่อเดือน หมายถึง เงินที่ได้จากการประกอบอาชีพที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเลียนแบบ

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม(Social Learning) ของแบนดูรา ซึ่งอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมดังนี้ พฤติกรรมของบุคคล เกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนจะเลียนแบบตัวแบบ การเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนอง และปฏิกิริยาต่างๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ความน่าเชื่อถือของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ คำบอกเล่าเกี่ยวกับความเชื่อของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือแสดงพฤติกรรมใหม่ได้ ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์ เป็นผลมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ มนุษย์ก็เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวล ความกลัวขึ้นล่วงหน้า ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำพฤติกรรมหนึ่งเพื่อให้เกิดผลตามที่ตนปรารถนา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเก็บตัวอย่างจากพนักงาน จำนวน 210 คน พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงินมากที่สุด คือคนรู้จัก หรือเพื่อน

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน หมายถึง การลอกแบบหรือรับเอาบุคลิกลักษณะ พฤติกรรม แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของเพื่อนร่วมงาน ที่มีความโดดเด่นในสายตาของบุคลากรมาเป็นของตน

แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อ

ปกติบุคคลย่อมมีการรับรู้ที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ตัวผู้รับรู้ เป้าหมาย และสถานการณ์ ดังนี้

1. ตัวผู้รับรู้ (Perceiver) บุคคลจะเกิดการรับรู้ได้เมื่อบุคคลนั้นดูเป้าหมายและพยายามที่จะตีความหมายว่าสิ่งนั้นๆ คืออะไร ซึ่งการตีความหมาย นั้นย่อมต้องได้รับอิทธิพลจากลักษณะส่วนตัวของผู้รับรู้ ได้แก่

1.1 ทศนคติ (Attitude) คือแนวโน้มของบุคคลที่จะ เข้าใจและรู้สึกในสิ่งต่างๆ

1.2 เหตุจูงใจ(Motivations) คือแรงจูงใจภายในบุคคลที่กระตุ้นความต้องการแรงจูงใจจึงเป็นแรงกระตุ้นพฤติกรรมของบุคคลและมีอิทธิพลอย่างมากต่อการรับรู้

1.3 ความสนใจ(Interest) คือความสนใจของบุคคลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.4 ประสบการณ์ในอดีต(Past Experiences) โดยบุคคลจะนำสิ่งที่ได้รับรู้มาในอดีตแล้วจึงนำมาประมวล

1.5 ความคาดหวัง (Expectation) เป็นความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมที่นำไปสู่ผลลัพธ์

2. เป้าหมาย(Target) โดยเป้าหมายในการรับรู้ เป็นสิ่งที่ถูกสังเกตจากการยอมรับและการรับรู้ เช่น การเคลื่อนไหว น้ำเสียง ภูมิหลัง โดยเป้าหมาย มีความสัมพันธ์กับภูมิหลังที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ และมีแนวโน้มที่จะทำให้เกิดการจดหมวดหมู่ของสิ่งที่มีความใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน

3. สถานการณ์(Situation) เป็นสิ่งที่มองเห็น หรือเป็นเหตุการณ์รอบๆตัว มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ซึ่งสถานการณ์ที่ทำให้เกิดการรับรู้ ประกอบด้วย เวลา สภาพงาน สภาพสังคม

คุณลักษณะการรับรู้ที่มีต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (ศิริวรรณ เสรีรัตน์.2550: 118)

1. การตอบสนองของผู้บริโภคจะเกิดจากการเรียนรู้ คือผู้บริโภคจะมีการตอบสนองต่อสิ่งต่างๆ อย่างแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการ ประสบการณ์ ของแต่ละบุคคล

2. การรับรู้เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของผู้บริโภค คือผู้บริโภคที่มีแรงจูงใจและความต้องการที่แตกต่างกันจะส่งผลให้เกิดการรับรู้ในสิ่งต่างๆแตกต่างกัน

3. การรับรู้ของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงได้ คือเมื่อผู้บริโภคได้รับรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการตีความที่ยังไม่ได้ฝังรากลึก เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป การรับรู้นั้นอาจเปลี่ยนแปลงไปได้

4. การรับรู้ของผู้บริโภคเป็นเรื่องส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ดังนั้นแม้จะรับรู้ข่าวสารเรื่องเดียวกัน แต่อาจส่งผลให้เกิดการรับรู้ที่ต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ค่านิยม เป็นต้น

5. ระดับการรับรู้ต่ำสุดที่บุคคลรับรู้ได้ หมายถึง ระดับต่ำสุดที่บุคคลสามารถสัมผัสได้ด้วยความรู้สึกเมื่อได้รับสิ่งกระตุ้น เช่น ป้ายโฆษณาขนาดเล็กทำให้ไม่สามารถรับรู้ในสิ่งที่ต้องการจะบอกได้

การเลือกรับรู้ข่าวสารของบุคคลขึ้นอยู่กับอิทธิพลต่างๆ ได้แก่

1. ความต้องการ (Need) คือ ความต้องการยอมเป็นตัวกำหนดการเลือกของบุคคล เพราะบุคคลส่วนใหญ่ เลือกที่จะตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อการยอมรับในสังคม

2. ทศนคติและค่านิยม (Attitude and Values) ทศนคติ คือความชอบและมีใจโน้มเอียงต่อเรื่องต่างๆ ส่วนค่านิยม คือ หลักพื้นฐานที่บุคคลยึดถือ เป็นความรู้สึกว่าควรหรือไม่ควรทำ

อะไรอย่างไร ในการมีความสัมพันธ์กับคนและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งทัศนคติและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน

3. เป้าหมาย(Goal) บุคคลทุกคนย่อมมีเป้าหมาย และมีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต จึงทำให้เป้าหมายมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน

4. ความสามารถ (Capability) ความสามารถของบุคคลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ความสามารถทางด้านภาษา ย่อมมีอิทธิพลต่อการเลือกรับข่าวสาร

5. การใช้ประโยชน์ (Utility) บุคคลส่วนใหญ่จะให้ความสนใจ และใช้ความพยายามในการเข้าใจหรือจดจำข่าวสารที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

6. ลีลาในการสื่อสาร (Communication Style) การเป็นผู้รับข่าวสารของบุคคล พบว่าส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของบุคคลนั้น เช่นความชอบหรือไม่ชอบสื่อบางประเภท

7. สภาวะ (Context) สภาวะ หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ของการสื่อสารต่างๆ ย่อมมีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร

8. ประสบการณ์และนิสัย (Experience and Habit) ผู้รับสารแต่ละคนมีการพัฒนานิสัยการรับสาร อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของบุคคลนั้น

ความหมายของสื่อ

สื่อ หมายถึง สิ่งที่ทำหน้าที่นำข่าวสารจากแหล่งสารไปยังผู้รับจำนวนมากภายในระยะเวลาค่อนข้างรวดเร็ว ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วิทยุกระจายเสียง วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วีดิทัศน์ เทปเสียง เป็นต้น

โดยทั่วไปบุคคลจะมีรูปแบบการเปิดรับข่าวสารใน 3 ลักษณะ (ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. 2544: 13-14) ดังนี้

1. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน (Mass media) เป็นช่องทางที่สามารถสื่อสารให้เข้าถึงกลุ่มคนจำนวนมาก ที่มีความหลากหลายได้อย่างรวดเร็ว ภายในเวลาเดียวกัน หรือในเวลาใกล้เคียงกัน เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เป็นต้น โดยผู้รับสารมีความคาดหวังว่า การบริโภคข่าวสารจากสื่อมวลชน จะช่วยตอบสนองความต้องการได้ และจะสามารถส่งผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบางอย่างได้

2. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล หมายถึง การเผยแพร่ข่าวสารโดยอาศัย ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตัวบุคคลผู้นำข่าวสารไปยังบุคคลอื่นเรียกว่าสื่อบุคคล สื่อบุคคลจะมีประโยชน์มาก ในกรณีที่ผู้ส่งสารหวังผลให้ผู้รับสารมีความเข้าใจในข่าวนั้นอย่างชัดเจน และสามารถตัดสินใจรับข่าวสารนั้นได้อย่างมั่นใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

2.1 การติดต่อโดยตรง เป็นการเผยแพร่ข่าวสารเพื่อสร้างความเข้าใจ หรือชักจูงโน้มน้าวจิตใจได้โดยตรง

2.2 การติดต่อโดยกลุ่ม กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อบุคคลส่วนรวม ช่วยให้การสื่อสารของบุคคลบรรลุเป้าหมายได้ เพราะเมื่อกลุ่มสนใจสิ่งใด บุคคลส่วนใหญ่ในกลุ่มย่อมสนใจในสิ่งนั้นตามไปด้วย

3. การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ซึ่งสื่อเฉพาะกิจ หมายถึงสื่อที่ผลิตขึ้นด้วยเนื้อหาที่มีความเฉพาะเจาะจง และมีจุดมุ่งหมายหลักที่ผู้รับข่าวสารเฉพาะกลุ่ม เช่น แผ่นพับ ใบปลิว

ปัจจุบันมีการเปิดรับข่าวสารจาก สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆเพิ่มขึ้นอีกลักษณะหนึ่ง เช่น การรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต หรือโทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

และยังพบว่าเกณฑ์ในการเปิดรับสื่อของผู้รับข่าวสาร ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ได้แก่

1. การเลือกรับสื่อที่มีอยู่ โดยผู้รับสารจะเลือกรับสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมาก คือผู้รับสารจะเลือกสื่อที่สามารถจัดหามาได้ง่ายกว่าสื่ออื่นๆ

2. การเลือกรับสื่อที่สะดวกและนิยม ผู้รับสารจะเปิดรับสื่อที่สะดวกสำหรับตัวเองเป็นหลัก เช่น คนที่อยู่บนรถยนต์จะเลือกรับสื่อ ที่มีความสะดวกในการเปิดรับข่าวสาร สำหรับตัวเองในขณะนั้น คือวิทยุ เป็นต้น

3. การเลือกรับสื่อตามความเคยชิน ผู้รับสารบางคนจะยึดติดอยู่กับการเปิดรับสื่อเดิมๆ ที่ตนเคยรับอยู่เป็นประจำ โดยไม่สนใจสื่อใหม่ๆ

4. การเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะเฉพาะของสื่อ คุณลักษณะของสื่อมีผลต่อการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสาร

5. การเลือกเปิดรับสื่อที่สอดคล้องกับตนเอง ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อที่มีความสอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง

อิทธิพลของสื่อ

วีรัช อภีรัตน์กุล (2532: 180-181) กล่าวว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลในด้านต่างๆ ดังนี้

1. สื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมาก ในด้านการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมต่างๆ ของมวลชนได้ รวมทั้งแนวคิดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้สื่อสารได้ หากสื่อมวลชนในสังคมใด ทำหน้าที่อย่างน่าเชื่อถือด้วยแล้ว ก็ยิ่งสร้างความศรัทธาแก่มวลชนได้มาก

2. สื่อมวลชนมีอิทธิพลทางด้านอารมณ์ของมวลชนได้เป็นอย่างดี สื่อมวลชนหลายประเภทสามารถเสนอรายการต่างๆ ที่ให้ความสนุกสนานสำราญอารมณ์แก่มวลชน และในขณะเดียวกันก็สามารถปลุกเร้าอารมณ์ของมวลชนให้เกิดความรู้สึก ชอบ เกลียด ชัง ต่อด้านในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยไม่ยากนัก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรอิทธิพลของสื่อ

ปราณี เนรมิตร และคณะ(2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน ของเกษตรกรในเขตอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้ประชากรเป็นเกษตรกรอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ที่รับแจกสมุดบัญชี ครัวเรือนจาก

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวนทั้งหมด 4,500 ครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบุคคลซึ่งมีการเปิดรับสื่อทุกครั้งที่มีการประชุม เพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์จากการจัดทำบัญชีครัวเรือน ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธัญชนก วิสุทธิ์อัมพร(2552:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาบัณฑิต ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม พบว่า แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่ทำให้ทราบถึงประโยชน์ในการออมคือหนังสือเกี่ยวกับการออมเงินและงานวิจัยของอรอนงค์ ไชยบุญเรือง(2552:บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเก็บตัวอย่างจากพนักงาน จำนวน 210 คน พบว่าแหล่งข้อมูลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย คืออินเทอร์เน็ต

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าอิทธิพลของสื่อ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้อิทธิพลของสื่อ หมายถึงผลกระทบจากการได้รับข้อมูล ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดแนวโน้มที่จะคล้อยตามสื่อนั้นในการเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ และการกระทำเกี่ยวกับการจัดการทางการเงินส่วนบุคคล

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกเริ่มของมนุษย์ เป็นสถาบันพื้นฐานที่มีบทบาทความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับมนุษย์ทุกคนในสังคม ครอบครัว(Family) หมายถึงบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปที่มีความเกี่ยวข้องกันทางสายเลือด หรือจากการแต่งงาน โดยอาจพักอาศัยอยู่ร่วมกัน หรือแยกกันอยู่ก็ได้ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2550: 226) ได้จำแนกลักษณะของครอบครัวออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. กลุ่มครอบครัวสามีและภรรยา (Married couple) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย สามีและภรรยาที่ยังไม่มีลูก
2. กลุ่มครอบครัวเดี่ยว (Nuclear family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก
3. กลุ่มครอบครัวใหญ่หรือครอบครัวขยาย(Extended family) เป็นครอบครัวที่ประกอบด้วย ปู่ ย่า ตา ยาย พ่อ แม่ ลูก ลุง ป้า น้า อา หลาน เป็นต้น

ครอบครัวถือเป็นกลุ่มปฐมภูมิ ที่มีความสำคัญที่สุดกลุ่มหนึ่งในบรรดากลุ่มอ้างอิง ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง ต่อพฤติกรรมการบริโภคของบุคคล และมีผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภค เพราะครอบครัวมีหน้าที่ปรับแต่ง แก้ไข หรือประนีประนอมพฤติกรรมของบุคคล

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว

ครอบครัวโดยทั่วไปควรมีลักษณะโครงสร้าง ดังนี้ (Schiffman; & Kanuk.1997:345 อ้างถึงในกุลธรรณาน ตั้งทิวาพร. 2555: 22)

1. ครอบครัวต้องมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Common purpose) โดยสมาชิกในครอบครัว จะมีเป้าหมายชีวิตเหมือนกัน ร่วมกันเป็นเป้าหมายเดียวกัน

2. ครอบครัวต้องมีการแบ่งงานกันทำตามความชำนาญเฉพาะด้านของสมาชิกแต่ละคน (Specialization among members) โดยครอบครัวจะมีการแบ่งหน้าที่การงานกันทำตามความถนัดของแต่ละบุคคล

3. ครอบครัวต้องมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีการกำหนดสถานะของสมาชิก (Leadership and status) โดยในครอบครัวจะมีการกำหนดบทบาทว่า พ่อทำหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัว มีลักษณะงานส่วนใหญ่คือการดูแลรับผิดชอบงานใหญ่ๆภายในบ้าน การเป็นผู้ตัดสินใจ ส่วนผู้หญิงจะรับบทบาทการเป็นแม่บ้าน ทำหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน และจับจ่ายสินค้าที่จำเป็น เข้าบ้านเป็นต้น

4. ครอบครัวต้องมีความร่วมมือกัน (Cooperation) สมาชิกของครอบครัวต้องมีความร่วมมือกันในกิจการต่างๆ เช่น การหารายได้ให้ครอบครัว

5. ต้องมีการสื่อสารภายในครอบครัว (Communication) โดยในครอบครัวสมาชิกต้องมีการสื่อสารกัน เช่น การร่วมกันอบรมดูแล สั่งสอนลูก

หน้าที่ของครอบครัว (Functions of the family)

หน้าที่ของครอบครัวมีอยู่มากมายหลายลักษณะ แต่ที่เป็นหน้าที่พื้นฐานที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคโดยเฉพาะ ได้แก่ ลักษณะต่างๆ ดังนี้ (Schiffman;& Kanuk.1997:345 อ้างถึงในกุลฐกาน ตั้งทิวาพร. 2555: 23)

1. ครอบครัวมีหน้าที่สร้างความกินดีอยู่ดี (Economic well-being) การสร้างความกินดีอยู่ดีให้กับสมาชิกในครอบครัว เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวมีความสุข เป็นหน้าที่พื้นฐานของพ่อและแม่ ที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบ

2. ครอบครัวมีหน้าที่เสริมสร้างความอบอุ่นทางด้านอารมณ์ (Emotional support) การสร้างความอบอุ่นให้กับสมาชิกในครอบครัว จัดว่ามีความจำเป็นสำหรับครอบครัวสมัยใหม่ ที่ต้องร่วมกันจัดหาสิ่งที่จะมาหล่อเลี้ยงหรือหล่อหลอมอารมณ์ของสมาชิกในครัวเรือน เช่นการให้ความรัก ความเข้าใจ ความใกล้ชิดสนิทสนม เป็นต้น

3. ครอบครัวหน้าที่กำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม(Suitable family lifestyles) การกำหนดรูปแบบการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมให้แก่สมาชิก เป็นหน้าที่หนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค เช่น การสั่งสอน ฝึกอบรม หรือแม้แต่การให้ประสบการณ์ต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเป้าหมายของชีวิตสมาชิกของครอบครัวในอนาคต

4. หน้าที่ด้านการขัดเกลาทางสังคมให้กับสมาชิก (Socialization of family members) หน้าที่การขัดเกลาทางสังคม หรือการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผนทางสังคม ให้กับสมาชิก เช่น การอบรมให้ลูกรับรู้และเข้าใจเกี่ยวกับ ค่านิยม และบรรทัดฐานทางสังคมต่างๆ

จอห์นและโฮเวิร์ด (John;& Howare. 1975:89 อ้างถึงใน สุขคนธา ยิ้มแสงหยัด .2553) กล่าวว่า ตั้งแต่เกิดมามนุษย์ต้องการสถานภาพเศรษฐกิจของครอบครัว การยอมรับในสังคม ซึ่งระดับชั้น ในครอบครัวคือเกณฑ์จากขนาดของครอบครัว ฐานะทางเศรษฐกิจซึ่งเกี่ยวกับรายได้ และความคาดหวังของอาชีพ อันอาจรวมถึงการศึกษาซึ่งส่งผลถึงระดับของรายได้ด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ชาดา ชำรงอนันต์สกุล.(2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน:ศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 165 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน ได้แก่ บุคคลที่จะต้องเลี้ยงดู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันทกานันท์วิสัย. (2552: บทคัดย่อ). ที่ศึกษาเปรียบเทียบภาวะการออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร และศึกษาปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร โดยใช้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีตัวอย่างครัวเรือน 34,843 ครัวเรือน พบว่าปัจจัยที่กำหนดการออมครัวเรือนนอกภาคเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยพึ่งพิง

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่าภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถนำมาวิเคราะห์ ปัจจัยที่ ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยความรับผิดชอบต่อครอบครัวในงานวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ภาวะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวที่บุคลากรต้องรับผิดชอบ

ตอนที่ 3. แนวคิดเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เป็นระบบมหาวิทยาลัยของรัฐ ใน ประเทศไทย สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ปัจจุบันมีอยู่ 9 แห่งทั่วประเทศ ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2518 ในชื่อ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 เปลี่ยนชื่อเป็น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และได้ยกสถานะเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 และในปี 2549 ได้มีการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และผลปรากฏว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้รับการจัดอันดับมหาวิทยาลัยดีเด่นในด้านการเรียนการสอน และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับการจัดอันดับดีเด่นการจัดการเรียนการสอนในด้านการเกษตร

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เกิดจากการเรียกร้องทางการศึกษา ของนักเรียนอาชีวศึกษาในสมัยย้อนไปเมื่อ 30 ปีก่อน ซึ่งถูกสังคมมองว่าเป็นนักเรียนชั้นสองของสังคม จัด

การศึกษาได้เพียงแค่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการก้าวสู่ระดับปริญญาตรีนั้น จะต้องผ่านการสอบ แข่งขันกับนักเรียนสายสามัญ อีกทั้งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทั้งสามแห่ง (ลาดกระบัง ธนบุรี และพระนครเหนือ) ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เน้นการสอนทางด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ย้ายสังกัดจากกระทรวงศึกษาธิการไปอยู่ทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งมุ่งเน้น รับเฉพาะนักเรียนสายสามัญ และการแข่งขันจากการสอบเข้าที่ยากยิ่ง ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษา อาทิ วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ วิทยาลัยพณิชยการพระนคร วิทยาลัยเทคนิคช่างกลพระนคร เหนือ ฯลฯ รวมตัวกันเรียกร้องให้กระทรวงศึกษาธิการจัดการศึกษาให้ถึงระดับปริญญา และแล้ว ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ก็ได้เกิดขึ้น ตามร่างพระราชบัญญัติ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา พุทธศักราช 2518” ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษาและมี ผลบังคับใช้เป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษา ระดับปริญญาตรี ให้การศึกษา ทางด้านอาชีพ ทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาดำเนินการ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ เทคโนโลยีและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ในช่วงแรกที่เปิดทำการเรียนการสอนวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีปัญหาอุปสรรคมากมาย เช่นขาดอาคารสถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน บุคลากร ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงให้โอน บุคลากร ทรัพย์สิน สถาบันการศึกษาที่สังกัด กรมอาชีวศึกษาเดิม 28 แห่งดังนี้

1. วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ
2. วิทยาลัยพณิชยการพระนคร
3. วิทยาลัยช่างกลพระนครเหนือ
4. วิทยาลัยครูอาชีวศึกษาเทเวศน์
5. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครใต้
6. วิทยาลัยชุมพรเขตอุดมศักดิ์
7. วิทยาลัยโชติเวช
8. วิทยาลัยบพิตรพิมุข
9. วิทยาลัยจักรพงษ์ภูวนารถ
10. วิทยาลัยอุเทนถวาย
11. โรงเรียนเพาะช่าง
12. วิทยาลัยเทคนิคภาคพายัพ เชียงใหม่
13. วิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ สงขลา
14. วิทยาลัยเทคนิคภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา
15. วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น
16. วิทยาลัยพณิชยการพระนครศรีอยุธยา
17. วิทยาลัยเทคนิคตาก
18. วิทยาลัยเกษตรกรรมบางพระ ชลบุรี

19. วิทยาลัยเกษตรกรรมนครศรีธรรมราช
20. โรงเรียนเกษตรกรรมจันทบุรี
21. โรงเรียนเกษตรกรรมลำปาง
22. โรงเรียนเกษตรกรรมพิษณุโลก
23. โรงเรียนเกษตรกรรมสุรินทร์
24. โรงเรียนเกษตรกรรมกาฬสินธุ์
25. โรงเรียนเกษตรกรรมสกลนคร
26. โรงเรียนเกษตรกรรมปทุมธานี
27. โรงเรียนเกษตรและการประมง ตรัง
28. วิทยาลัยเทคนิคนนทบุรี

ย้ายมาสังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยเปลี่ยนชื่อต่อจากเดิมเป็นวิทยาลัยมาเป็น "วิทยาเขต" ตามลำดับ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ได้ทำการเรียนการสอนโดยพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ได้ตรงตามมาตรฐานการศึกษา มีคุณภาพและศักยภาพและความพร้อมในวิชาชีพทุกสาขา จนกระทั่งในปี 2531 นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่มีต่อนักเรียนอาชีวศึกษา เมื่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ผู้ทรงคุณอันประเสริฐเปี่ยมด้วยพระมหากรุณาธิคุณ ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อให้วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาใหม่ ว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีหมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีอันเป็นมิ่งมงคลแห่งพระราชอาณาจักร เมื่อวันที่ 15 กันยายน พุทธศักราช 2531 ทั้งนี้ทางมหาวิทยาลัยได้ถือเอาวันที่ 15 กันยายน ของทุกปีเป็นวันราชมงคล สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงมีภารกิจหลักคือ การจัดการศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี(ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต) ทั้งนี้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้ทำการเรียนการสอน ควบคู่กับทำการวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเรื่อยมา อีกทั้งยังทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปด้วย

สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐ ดำเนินการโดยบริหารจัดการได้โดยอิสระ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ภายใต้การกำกับดูแลของสภาการศึกษาแห่งชาติ ดังนั้นเพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ และยกระดับสถานะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ที่เน้นทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อีกทั้งสามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับสูง ปริญญาโท ปริญญาเอก จึงได้มีการยกร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่งขึ้น โดยมีการรวมวิทยาเขตที่อยู่ใกล้เคียงกันจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่งมีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ และเป็นมหาวิทยาลัยสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สามารถจัดการศึกษาวิชาการ และ

วิชาชีพชั้นสูงที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก และเพื่อรองรับ การศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้เรียน จากวิทยาลัยชุมชน และการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีทั้งระดับ ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกได้ โดยไม่จำกัดสถานะของสถาบันการศึกษา จะเป็น อาชีวศึกษา วิทยาลัยชุมชน หรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็มีโอกาสเรียนได้เท่าเทียมกัน ปัจจุบัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง อยู่ภายใต้การกำกับดูแล ของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

การก้าวสู่มหาวิทยาลัย จากพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.พ 2548 ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงลงพระปรมาภิไธย เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 และได้ ประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2548 พระราชบัญญัติดังกล่าว มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2548 มีผลให้สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเดิม ตามพระราชบัญญัติ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2518 ปรับเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั้ง 9 แห่ง ดังกล่าวข้างต้น พบว่ามีมหาวิทยาลัย ที่ทำการจัดการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (วิทยาเขตจักรพงษ์พานารุ) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร (วิทยาเขตพณิชยการพระนคร) และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นมหาวิทยาลัย ในกลุ่มมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล เน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่มีทักษะ ทางด้านช่าง อุตสาหกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม การท่องเที่ยว โรงแรม

ภาษา คหกรรม เสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย บริหารธุรกิจและทักษะด้านธุรกิจ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรนานาชาติ นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ทำให้สามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ประกอบด้วยวิทยาเขตในสังกัดสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจำนวน 3 แห่ง ที่มีชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาหลากหลายวิชาชีพมานาน อันได้แก่ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ซึ่งเดิมเป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงในการจัดการศึกษา ด้านช่างอุตสาหกรรม ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาเป็นเวลานาน วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ มีชื่อเสียงในการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจและภาษาต่างประเทศ วิทยาเขตพระนครใต้ มีชื่อเสียงในด้านการเป็นสถานศึกษาด้านการช่างสตรีและคหกรรมศาสตร์มาช้านาน ดังนั้น จึงนับเป็นข้อดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่เป็นแหล่งรวมความรู้ด้านวิชาชีพจากสถานศึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมซึ่งจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนจะพัฒนาก้าวหน้าไปได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ในการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยนั้น ได้แบ่งออกเป็น 7 คณะ และ 1 วิทยาลัยนานาชาติ ได้แก่

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
6. คณะศิลปศาสตร์
7. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอ
8. วิทยาลัยนานาชาติ

ปัจจุบัน โครงสร้างการบริหารงานของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ไม่มีวิทยาเขตอีกต่อไป โดยจะบริหารงานในรูปแบบคณะแทน จึงนับได้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลแห่งเดียว ที่ไม่มีวิทยาเขตอย่างสมบูรณ์ และต้นไม้ประจำมหาวิทยาลัยฯ คือ "ต้นสาทร"

แผนกวิชาที่เปิดสอนในอดีตในอดีตรวมมหาวิทยาลัยได้จัดการเรียนการสอนมากกว่า 30 แผนกวิชา เช่น

- แผนกช่างสำรวจ
- แผนกช่างพิมพ์
- แผนกช่างภาพ
- แผนกช่างก่อสร้าง
- แผนกช่างยนต์
- แผนกช่างกลโรงงาน

- แผนกช่างไฟฟ้า
- แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์
- แผนกคหกรรม
- แผนกบริหารธุรกิจ
- แผนกเคมีสิ่งทอ
- แผนกท่องเที่ยวและการโรงแรม
- แผนกเทคนิคอุตสาหกรรม
- แผนกเคหภัณฑ์
- แผนกโลหะวิทยา
- แผนกเทคโนโลยีสิ่งทอ
- แผนกช่างโลหะ
- แผนกผ้าและเครื่องแต่งกาย
- แผนกประเมินราคาทรัพย์สิน
- แผนกเทคนิคคอมพิวเตอร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก เน้นการจัดการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่มีทักษะ ด้านช่างอุตสาหกรรม การก่อสร้าง การเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม การบริหารจัดการ และทักษะด้านธุรกิจ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ที่สามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ประกอบด้วย 4 วิทยาเขต 7 คณะ คือ

1. วิทยาเขตบางพระ
2. วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนารถ
3. วิทยาเขตจันทบุรี
4. วิทยาเขตอุเทนถวาย

คณะ

1. คณะเกษตรศาสตร์และทรัพยากรธรรมชาติ
2. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร

6. คณะเทคโนโลยีสังคม

7. คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เน้นการจัดการศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่มีทักษะ ด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ เสื้อผ้า แฟชั่น อาหาร การบริหารจัดการ และทักษะด้านธุรกิจ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ทำให้สามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้รับการสถาปนาขึ้น ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ซึ่งดูเหมือนจะเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ในสายตาของคนทั่วไป แต่ความจริงแล้วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน และจัดเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง และมีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพมาเป็นเวลาช้านาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใจกลางกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยวิทยาเขตเดิม 5 แห่ง ที่มีพื้นที่ไม่ห่างไกลกันนัก ได้แก่

1. วิทยาเขตเทเวศร์
2. วิทยาเขตโชติเวช
3. วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
4. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
5. วิทยาเขตพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยยังคงยึดมั่นในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยแบ่งการจัดการเรียนการสอน ออกเป็น 9 คณะ ได้แก่

1. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
2. คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
3. คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
4. คณะบริหารธุรกิจ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะวิศวกรรมศาสตร์
7. คณะศิลปศาสตร์
8. คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น
9. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (จากวิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (Rajamangala University of Technology Rattanakosin) เน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม การท่องเที่ยว โรงแรม ภาษา และทักษะด้านธุรกิจ สามารถปฏิบัติงานได้จริง มีความคิดสร้างสรรค์ที่ทำให้สามารถประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้รับการสถาปนาขึ้นในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2548 ประกอบขึ้นด้วยการรวมตัวของวิทยาเขตเดิม 4 แห่งได้แก่

1. วิทยาเขตศาลายา
2. วิทยาเขตบพิตรพิมุข จักรวรรดิ
3. วิทยาเขตเพาะช่าง
4. วิทยาเขตวังไกลกังวล

ปัจจุบันร่างการแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ยังอยู่ในระหว่างการให้ความเห็นชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ก่อนจะลงในประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการ ในการแบ่งส่วนราชการที่ผ่านการเห็นชอบของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แล้วนั้น แบ่งได้ดังนี้

- สำนักงานอธิการบดี
- สำนักงานวิทยาเขตวังไกลกังวล
- คณะบริหารธุรกิจ
- คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์
- คณะศิลปกรรมศาสตร์
- คณะศิลปศาสตร์
- คณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม
- คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
- สถาบันวิจัยและพัฒนา
- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ได้แก่

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่ศาลายา
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่บพิตรพิมุข จักรวรรดิ
- วิทยาลัยเพาะช่าง
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่วังไกลกังวล

ตอนที่ 4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ลดาพร จาตุวรรณ์. (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการใช้และปัจจัยกำหนดการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว โดยนักศึกษาชายใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตน้อยกว่านักศึกษาหญิง และการเพิ่มขึ้นของชั้นปี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักศึกษา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัว ส่งผลให้ปริมาณการใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตเพิ่มขึ้น

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ (เทวินทร์ ขอเหนี่ยวกลาง 2546.) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ร่วมกับมูลนิธิเครือข่ายครอบครัวและมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการสำรวจ เรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมการใช้จ่ายใช้สอยของเด็กและวัยรุ่นกรณีศึกษาประชาชนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 23 – 30 กันยายน 2546 จากกลุ่มประชาชนอายุ 15 – 60 ปี จำนวน 1255 ตัวอย่าง สรุปได้ว่านิสิตนักศึกษาประสบปัญหาทางการเงิน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากการไม่มีการวางแผนการเงิน ไม่จัดระบบการเงินให้ดี

ธวัชชัย ทิพย์ชุน.(2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะคติและพฤติกรรมการใช้บัตรของผู้ใช้บริการบัตรเครดิตธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด(มหาชน) ในเขตจังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 381 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพและรายได้มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต ในขณะที่ปัจจัยด้านเพศไม่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมการใช้บัตรเครดิต

วรุฒิ ก้องเสียง .(2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวางแผนการใช้เงินของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนมาลีวิทย์ พัทยา เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 170 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีการวางแผนการใช้เงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ มีการวางแผนทางการเงินดีกว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย

บุญเยี่ยม ยศเรืองศักดิ์(2549:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้จ่ายเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี พ .ศ. 2546 โดยใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 418 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนในสถาบันการศึกษาต่างกัน มีการ

ใช้จ่ายเงินประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะ และค่าใช้จ่ายเพื่อ การบันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจ แตกต่างกัน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีการ ใช้จ่ายเงินประเภทค่าอาหารประจำวัน ค่าพาหนะไปกลับภูมิลำเนาเดิม และประเภทค่าบริการ ส่วนตัว มากกว่านักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาที่เรียนประเภทวิชา ต่างกันมีการใช้จ่ายเงิน ประเภทค่าอาหารประจำวันและประเภทค่าพาหนะไป- กลับภูมิลำเนา เดิม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

จิตติมา บัตพี (2551: บทคัดย่อ) ซึ่งทำการศึกษารื่อง เจตคติต่อการเรียนวิชาการเงิน ส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี โดย การใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 189 คน พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาวิชานักเรียนมีเจตคติ ในระดับดี ส่วนด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านการนำไปใช้นักเรียนมีเจตคติในระดับปานกลาง พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีเจตคติต่อการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล ด้านการนำไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วน เจตคติโดยรวมและด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีเจตคติต่อการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่ มีความคาดหวัง ในการเรียนและผลการเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลทั้งโดยรวมและ รายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552:บทคัดย่อ)ได้ทำการวิจัย เรื่องการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา เฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูล จาก บุคคลวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 512 ตัวอย่าง พบว่าความคิดเห็นของกลุ่ม ตัวอย่างที่มีต่อการใช้เงินและวิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพ สรุปได้ดังนี้ 1. รายได้พิเศษ ของกลุ่มตัวอย่างทุกอาชีพได้จากการซื้อขายหลักทรัพย์ ประมาณไม่เกิน 3,000 บาทต่อเดือน ยกเว้นกลุ่มรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป มีรายได้จากค่าคอมมิชชั่น มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน และร้อยละ 61 ของกลุ่มตัวอย่าง มีการจัดสรรเงินเป็นหมวดหมู่ ส่วนใหญ่จัดเป็นค่าใช้จ่ายประจำเดือนมากที่สุด รองลงมา เพื่อการออมและเป็นค่าทดแทน บุญคุณและเพื่องานสังคม ตามลำดับ ส่วนค่าใช้จ่ายประจำเดือน ส่วนใหญ่เป็นรายจ่าย ค่าอาหาร และเครื่องดื่ม รองลงมาเป็นค่าพาหนะและค่าเดินทาง ส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อการออม – การลงทุน มักเป็นการจ่ายเพื่อออมในรูปเงินฝากแบบออมทรัพย์ และค่าใช้จ่ายเป็นการทดแทนบุญคุณเป็น การจ่ายเพื่อบิดา – มารดา ญาติ – พี่น้อง 2.กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 46.8 มีความรู้และความเข้าใจ ต่อการวางแผนทางการเงิน และสามารถทำตามนโยบายของรัฐบาล โดยแบ่งรายได้เป็น 4 ส่วน ใช้จ่าย 3 ส่วนและออม 1 ส่วน ส่วนใหญ่มีการจัดทำงบประมาณรายรับ – รายจ่าย แต่ละเดือน เป็นเวลา 1 – 2 ปี และเมื่อเปรียบเทียบพบว่า งบประมาณของค่าใช้จ่ายที่ตั้งไว้เท่ากับค่าใช้จ่าย

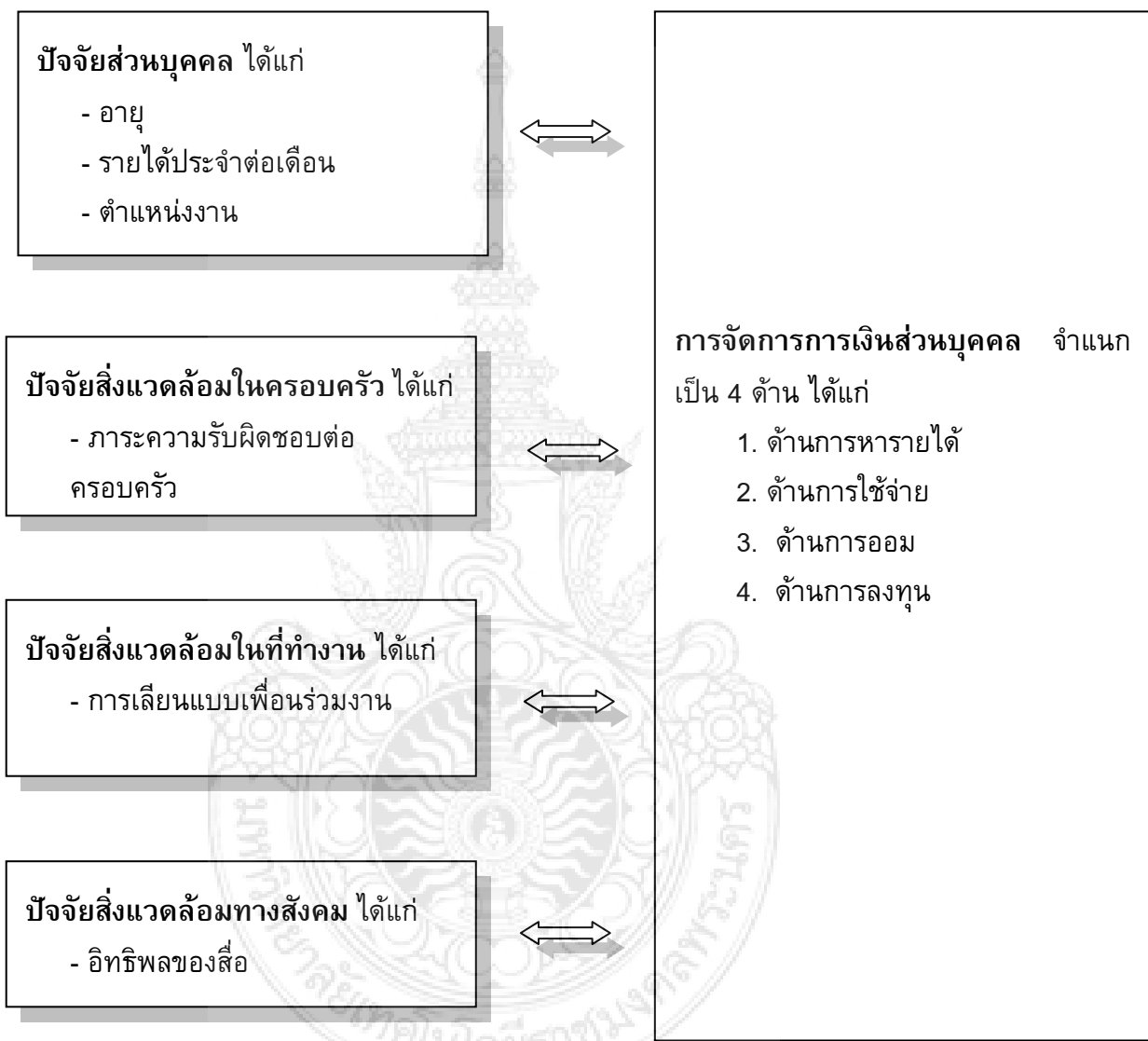
จริงเป็นส่วนใหญ่ และกว่าร้อยละ 60.8 มักใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น กรณีมีเงินเหลือกว่าร้อยละ 89.7 ของกลุ่มตัวอย่างนิยมฝากธนาคาร ส่วนในกรณีมีเงินไม่พอใช้จ่ายก็มักจะเลือกวิธีลดค่าใช้จ่ายลง เวลาที่ใช้ในการสร้างฐานะทางการเงินส่วนใหญ่ไม่เกิน 5 ปี 3. กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.5 มีวินัยด้านการเงินโดยเมื่อเปรียบเทียบรายได้ และรายจ่าย พบว่ามีรายได้กับรายจ่ายในระดับพอๆ กัน กรณีเมื่อทราบว่าเงินสดจะขาดมือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นซึ่งสอดคล้องกัน ในทุกระดับของรายได้ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.8 วางแผนเปอร์เซ็นต์การออมอยู่ในช่วง 6 – 10% ของรายได้ซึ่งกลุ่มนี้ส่วนใหญ่สามารถออมได้เพียงระยะสั้นๆ อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างยังมีเป้าหมายในการออมที่ชัดเจน นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 54.5 ไม่มีบัตรเครดิต มีเพียงร้อยละ 27.2 มีบัตรเครดิตเพียง 1 ใบ และอีกร้อยละ 18.3 มีมากกว่า 1 ใบ สำหรับการจ่ายชำระหนี้ตามบัตรเครดิต กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้วิธีจ่ายเต็ม 100% มากกว่าการจ่ายขั้นต่ำ ส่วนการสร้างเครดิตทางการเงินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าเกิดจากหน้าที่ / การงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกันทุกระดับของรายได้ รองลงมาเกิดจากเงินสดในธนาคาร และหลักทรัพย์ ตามลำดับ 4. กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 52.0 มีวิธีการแก้ปัญหากรณีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ โดยลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง รองลงมาหารรายได้เสริมเพื่อเพิ่มรายได้ และการจัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย เพื่อดูรายละเอียดในแต่ละเดือน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่า วิธีการจัดการการเงินที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ การใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น รองลงมาต้องมีการวางแผนใช้จ่ายในแต่ละเดือน และมีวินัยในการออม

สนทยา เขมวิรัตน์และดวงใจ เขมวิรัตน์(2553:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 4 ด้าน คือ ด้านการหารายได้ ด้าน การใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี คณะวิชา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 445 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ๖ ระดับ จำนวน 52 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน, t - test for independent sample, F- test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการศึกษาพบว่า ระดับพฤติกรรมวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย รองลงมา คือ ด้านการออม และ ด้านที่ต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน นักศึกษาที่มีเพศ มีระดับชั้นปี คณะวิชาต่างกัน มีพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตอนที่ 5. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

กรอบแนวความคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง“ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาแบบผสม (mixed methodology) อาศัยวิธีวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณประกอบกันซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอนดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการสัมภาษณ์ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากรมหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 580 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 544 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จำนวน 381 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 418 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,923 คน (ข้อมูลสารสนเทศสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กันยายน 2555)

กลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี ราชวมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน เลือกตัวอย่างด้วยการเลือกแบบเจาะจง หรือ เลือกอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Purposive sampling)

ตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มราชวมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลกรุงเทพ จำนวน 101 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลพระนคร จำนวน 94 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคล ตะวันออก จำนวน 66 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชวมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 73 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 334 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 %

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 %

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน ขนาดของประชากร

e แทน ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

นักศึกษาทั้งหมดจำนวน 1,923 คน

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,923}{1 + 1,923(0.05)^2} \\ &= 331.12 \end{aligned}$$

ดังนั้นขนาดตัวอย่างบุคลากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อย่างน้อย 332 คน

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีมหาวิทยาลัย ที่สังกัดเป็นชั้น (Strata) และใช้บุคลากรเป็นหน่วยในการสุ่มตัวอย่างปรากฏตัวอย่าง ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	580	101
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	544	94
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	381	66
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	418	73
รวม	1,923	334

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบ สัมภาษณ์ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร (ภาคผนวก ก.)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผล ต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และอิทธิพลของสื่อ
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล จำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร สอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะของบุคลากร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ **ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว** ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดระดับความรับผิดชอบต่อครอบครัว
2. ศึกษาแบบสอบถามวัดระดับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวของศรีสุตา ทรัพย์สิน (2550: 113) และ สุคนธา ยิ้มแสงหยัด(2553: 37,82) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
3. ใช้แนวคิดจาก ข้อ 1.และข้อ 2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดระดับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวจำนวน 7 ข้อ (ภาคผนวก ก.)
4. นำแบบสอบถามวัดระดับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวดังกล่าว ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถามได้แก่ค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข.) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ
5. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดระดับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามวัดระดับภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถามได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดนี้โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามวัดระดับภาวะความ

รับผิดชอบต่อครอบครัว มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.11 - 0.66 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่า 0.70 (ภาคผนวก ค.)

7. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบสอบถาม วัดระดับภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชุม ศรีสะอาด (2535:100) ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในระดับสูง
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในระดับค่อนข้างสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวในระดับต่ำ

ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) สอบถามเกี่ยวกับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน
2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน จำนวน 6 ข้อ (ภาคผนวก ก.)
3. นำแบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน ดังกล่าวไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข.) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 6 ข้อ
4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน โดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดนี้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.39 - 0.79 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่า 0.85 (ภาคผนวก ค.)

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามวัดระดับการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานโดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานในระดับสูง
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานในระดับค่อนข้างสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานในระดับต่ำ

ด้านอิทธิพลของสื่อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิดตามแนวของลิเคิร์ต(Likert)

สอบถามเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อที่มีต่อผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของสื่อ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

2. ดำเนินการสร้างข้อคำถามเพื่อวัดระดับอิทธิพลของสื่อ จำนวน 7 ข้อ (ภาคผนวก ก.)

3. นำแบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อดังกล่าว ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข.) ได้จำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อโดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อต่อผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดนี้ โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach,1970) พบว่า แบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อต่อผู้ตอบแบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.61 - 0.86 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่า 0.90 (ภาคผนวก ค.)

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนของแบบสอบถามวัดระดับอิทธิพลของสื่อ โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับอิทธิพลของสื่อในระดับสูง
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับอิทธิพลของสื่อในระดับค่อนข้างสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับอิทธิพลของสื่อในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับอิทธิพลของสื่อในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับอิทธิพลของสื่อในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรจำนวน 16 ข้อ มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล

2. ดำเนินการสร้างข้อคำถาม เพื่อวัดระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการหารายได้ จำนวน 4 ข้อ ด้านการใช้จ่าย จำนวน 4 ข้อ ด้านการออม จำนวน 4 ข้อ ด้านการลงทุน จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น 16 ข้อ (ภาคผนวก ก.)

3. นำแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลดังกล่าว ไปตรวจหาคุณภาพเบื้องต้นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของข้อคำถาม ด้วยการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency; IOC) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา จำนวนข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (ภาคผนวก ข.) ได้จำนวนข้อคำถามในแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านการหารายได้ จำนวน 4 ข้อ ด้านการใช้จ่าย จำนวน 4 ข้อ ด้านการออม จำนวน 4 ข้อ ด้านการลงทุน จำนวน 4 ข้อ รวมทั้งสิ้น 16 ข้อ

4. กำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนน แบบสอบถาม วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลโดยมีการระบุคะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมากที่สุด
4	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงมาก
3	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงปานกลาง
2	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อย
1	หมายถึง ผู้ตอบคิดว่าข้อคำถามนั้นเป็นจริงน้อยที่สุด

5. นำแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลซึ่งได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขให้มีคุณภาพแล้ว ไปทำการทดลองใช้ (Try Out) กับบุคลากรที่ไม่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้ นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ตรวจให้คะแนน และดำเนินการหาคุณภาพของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างค่าคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามชุดนี้โดยการคำนวณหาค่า สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่า แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล มีค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ระหว่าง 0.31 - 0.69 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค มีค่า 0.86 (ภาคผนวก ค.) สรุปคุณภาพของแบบสอบถาม วัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าคุณภาพของแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร

แบบสอบถาม	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการหารายได้	0.36 – 0.71	0.73
ด้านการใช้จ่าย	0.61 – 0.65	0.81
ด้านการออม	0.51 – 0.70	0.76
ด้านการลงทุน	0.45 – 0.81	0.85
รวมทั้งฉบับ	0.31 – 0.69	0.86

6. กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของแบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยอาศัยเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน ของบุญชม ศรีสะอาด (2535:100) ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.51 – 5.00	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับสูง
3.51 – 4.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับค่อนข้างสูง
2.51 – 3.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 – 1.50	หมายถึง ผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับต่ำ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้บุคลากร สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล จำแนกเป็น ๒ ช่วง ดังนี้

1. สัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
2. แจกแบบสอบถามให้กับบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2555 ที่ได้รับการสุ่มเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเวลาที่กำหนด โดยการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง เพื่อแจกแบบสอบถามโดยเพิ่มจากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาและผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้รับไว้
4. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่างๆ เพื่อให้สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยมีปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน (การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม(อิทธิพลของสื่อ) ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อคำนวณหาค่าจำนวนและร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; \bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D.) ค่าไคกำลังสอง (χ^2 - test) และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าสถิติ ดังนี้

1. ค่าสถิติเพื่อการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC.) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,2539: 158)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยใช้สูตรค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:210)

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ,2538:200)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 N แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด,2535:101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน จำนวนข้อมูล
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean; \bar{x}) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538:73)

$$\bar{x} = \frac{\sum X_i}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X_i$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน(S.D.) (ล้วน สายยศ และ อังคณาสายยศ, 2538:79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 ค่าไคกำลังสอง (χ^2) (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544: 219)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O-E)^2}{E}$$

เมื่อ χ^2 แทน ค่าไคกำลังสอง
 O แทน ความถี่ที่สังเกตได้
 E แทน ความถี่ที่คาดหวัง

$$E = (R \times C)/n$$

เมื่อ R แทน ผลรวมของความถี่ในแต่ละแถว
 C แทน ผลรวมของความถี่ในแต่ละคอลัมน์
 n แทน ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

3.2 ค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538: 210)

$$r = \frac{n\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n\sum x^2 - (\sum x)^2][n\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
 x แทน คะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 y แทน คะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนตัวอย่าง

3.3 ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) (Peter and Van Voorhis, 1940)

$$R = \sqrt{\sum \beta_i r_{iy}}$$

เมื่อ R แทน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
 β_i แทน ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ
 ตัวแปรตามในรูปคะแนนมาตรฐาน
 r_{iy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละตัว
 กับตัวแปรตาม

3.4 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2540: 332)

$$F = \frac{R^2 / K}{(1 - R^2) / (n - k - 1)}$$

เมื่อ F แทน ค่าการแจกแจงแบบ F
 R แทน ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
 n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 k แทน จำนวนตัวแปรอิสระ

3.5 คำนวณน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2540: 346)

$$b_i = \beta_i \frac{S_y}{S_{x_i}}$$

เมื่อ b_i แทน คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ
ตัวแปรตามในรูปคะแนนดิบ

β_i แทน คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ
ตัวแปรตามในรูปคะแนนมาตรฐาน

S_{x_i} แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

S_y แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม

3.6 การทดสอบนัยสำคัญของค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ โดยใช้การแจกแจง
ที (t - test) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2540:344)

$$t = \frac{b_i}{SE_{b_i}}$$

เมื่อ t แทน ค่าการแจกแจงทีของน้ำหนักความสำคัญในรูป
คะแนนดิบของตัวแปรอิสระแต่ละตัว

b_i แทน คำนวณน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อ
ตัวแปรตามในรูปคะแนนดิบ

SE_{b_i} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรอิสระแต่ละตัว
ในรูปคะแนนดิบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย ได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
X_1	แทน	ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว(ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว)
X_2	แทน	ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน(การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน)
X_3	แทน	ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม(อิทธิพลของสื่อ)
Y	แทน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย
b_1, b_2	แทน	ค่าน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระในรูปคะแนนดิบ
SE_b	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรอิสระแต่ละตัวในรูปคะแนนดิบ
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง
t	แทน	ค่าการแจกแจงที
F	แทน	ค่าการแจกแจงเอฟ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของข้อมูลยกกำลังสอง
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจำแนกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ รูปแบบการจ่ายเงินในการซื้อสินค้า /บริการ ลักษณะผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้บริการ แนวทางการแก้ปัญหาทางการเงิน และลักษณะสถานะทางการเงินรายเดือน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ความคิดเห็นปัจจัย เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละขอข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ รูปแบบการจ่ายเงินในการซื้อสินค้า /บริการ ลักษณะผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้บริการ แนวทางการแก้ปัญหาทางการเงิน และลักษณะสถานะทางการเงินรายเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 3 – ตารางที่ 17

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ

อายุ	แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ					รวม
	สอนพิเศษ	เงินตำแหน่ง	ดอกเบี้ยย	ค่าเช่า	เงินปันผล	
ต่ำกว่า 35 ปี	2 (66.70)	0 (0.00)	1 (33.30)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (21.40)
35 – 44 ปี	1 (16.70)	1 (16.70)	1 (16.70)	0 (0.00)	3 (50.00)	6 (42.90)
45 ปีขึ้นไป	1 (20.00)	3 (60.00)	0 (0.00)	1 (20.00)	0 (0.00)	5 (35.70)
รวม	4 (28.60)	4 (28.60)	2 (14.30)	1 (7.10)	3 (21.40)	14 (100.00)

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากเงินปันผลจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี รองลงมาคือบุคลากรที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากเงินประจำตำแหน่ง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของบุคลากรที่มีอายุ 45 ปีขึ้นไป และบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากการสอนพิเศษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ

อายุ	วิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ			รวม
	เงินสด	เงินผ่อน	บัตรเครดิต	
ต่ำกว่า 35 ปี	4 (100.00)	1 (25.00)	2 (50.00)	4 (26.70)
35 – 44 ปี	6 (100.00)	1 (16.70)	2 (33.30)	6 (40.00)
45 ปีขึ้นไป	4 (80.00)	1 (20.00)	3 (60.00)	5 (33.30)
รวม	14 (93.30)	3 (20.00)	7 (46.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี รองลงมาคือบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

อายุ	ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน						รวม
	เงินฝาก	หุ้นสหกรณ์	กรมธรรม์	กองทุนรวม	พันธบัตร	หุ้นตลาดข	
ต่ำกว่า 35 ปี	4 (100.00)	3 (75.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	4 (28.60)
35 – 44 ปี	4 (66.70)	5 (83.30)	3 (50.00)	1 (16.70)	0 (0.00)	1 (16.70)	6 (42.90)
45 ปีขึ้นไป	4 (100.00)	1 (25.00)	2 (50.00)	1 (25.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	4 (28.60)
รวม	12 (85.70)	9 (64.30)	6 (42.90)	2 (14.30)	2 (14.30)	1 (7.10)	14 (100.00)

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือหุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 ของบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี รองลงมาคือบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

28.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงิน คือเงินฝาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงิน คือเงินฝาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน

อายุ	วิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน					รวม
	หารายได้	ลดรายจ่าย	ขอยุติ	ใช้สินเชื่อ	ใช้บัตรฯ	
ต่ำกว่า 35 ปี	2 (50.00)	4 (100.00)	1 (25.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (26.70)
35 – 44 ปี	3 (50.00)	5 (83.30)	1 (16.70)	2 (33.30)	1 (16.70)	6 (40.00)
45 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	4 (80.00)	0 (0.00)	3 (60.00)	1 (20.00)	5 (33.30)
รวม	5 (33.30)	13 (86.70)	2 (13.30)	5 (33.30)	2 (13.30)	15 (100.00)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินโดยการลดรายจ่าย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 ของบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี รองลงมาคือบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินโดยการลดรายจ่าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินโดยการลดรายจ่าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน ร้อยละ อายุของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน

อายุ	ลักษณะสถานะทางการเงิน			รวม
	รายจ่ายมาก	รายได้มาก	พอๆกัน	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	1 (25.00)	3 (75.00)	4 (26.70)
35 – 44 ปี	2 (33.30)	0 (0.00)	4 (66.70)	6 (40.00)
45 ปีขึ้นไป	0 (0.00)	2 (40.00)	3 (60.00)	5 (33.30)
รวม	2 (13.30)	3 (20.00)	10 (66.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงินคือมีรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี รองลงมาคือบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มี ลักษณะสถานะทางการเงินคือมีรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 ของบุคลากรที่มีอายุ 45 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงินคือมีรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของบุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ

ตำแหน่งทางวิชาการ	แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ					รวม
	สอนพิเศษ	เงินตำแหน่ง	ดอกเบี้ยย	ค่าเช่า	เงินปันผล	
อาจารย์	4 (36.40)	1 (9.10)	2 (18.20)	1 (9.10)	3 (27.30)	11 (78.60)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	3 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (21.40)
รวม	4 (28.60)	4 (28.60)	2 (14.30)	1 (7.10)	3 (21.40)	14 (100.00)

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากการสอนพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งอาจารย์ ส่วนบุคลากรที่มี

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากเงินประจำตำแหน่งจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ

ตำแหน่งทางวิชาการ	วิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ			รวม
	เงินสด	เงินผ่อน	บัตรเครดิต	
อาจารย์	11 (91.70)	2 (16.70)	5 (41.70)	12 (80.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3 (100.00)	1 (33.30)	2 (66.70)	3 (20.00)
รวม	14 (93.30)	3 (20.00)	7 (46.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอาจารย์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งอาจารย์ ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 10 แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน						รวม
	เงินฝาก	หุ้นสหกรณ์ฯ	กรมธรรม์ฯ	กองทุนรวม	พันธบัตรฯ	หุ้นตลาดฯ	
อาจารย์	9 (81.80)	9 (81.80)	5 (45.50)	1 (9.10)	1 (9.10)	1 (9.10)	11 (78.60)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3 (100.00)	0 (0.00)	1 (33.30)	1 (33.30)	1 (33.30)	0 (0.00)	3 (21.40)
รวม	12 (85.70)	9 (64.30)	6 (42.90)	2 (14.30)	2 (14.30)	1 (7.10)	14 (100.00)

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอาจารย์จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือเงินฝากและหุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80

ของบุคลากรที่มีตำแหน่งอาจารย์ ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงิน คือเงินฝาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 11 แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน

ตำแหน่งทาง วิชาการ	วิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน					รวม
	หารายได้	ลดรายจ่าย	ขอยุติ	ใช้สินเชื่อ	ใช้บัตรฯ	
อาจารย์	5 (41.70)	11 (91.70)	2 (16.70)	3 (25.00)	1 (8.30)	12 (80.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	2 (66.70)	0 (0.00)	2 (66.70)	1 (33.30)	3 (20.00)
รวม	5 (33.30)	13 (86.70)	2 (33.30)	5 (20.00)	2 (13.10)	15(100.00)

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มี ตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินโดยการลดรายจ่าย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งอาจารย์ ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินโดยการลดรายจ่ายและใช้สินเชื่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 12 แสดงจำนวน ร้อยละ ตำแหน่งทางวิชาการของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน

ตำแหน่งทางวิชาการ	ลักษณะสถานะทางการเงิน			รวม
	รายจ่ายมาก	รายได้มาก	พอๆกัน	
อาจารย์	2 (16.7)	1 (8.30)	9 (75.00)	12 (80.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	2 (66.70)	1 (33.30)	3 (20.00)
รวม	2 (13.30)	3 (20.00)	10 (66.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ มีตำแหน่งอาจารย์จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงิน

คือรายได้และรายจ่ายพอกๆกัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งอาจารย์ ส่วนบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงินคือ รายได้มากกว่ารายจ่าย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับแหล่งที่มาของรายได้พิเศษ

เงินเดือน	แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ					รวม
	สอนพิเศษ	เงินตำแหน่ง	ดอกเบี้ยย	ค่าเช่า	เงินปันผล	
ต่ำกว่า 20,000	2 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (14.30)
20,000 – 30,000	2 (22.20)	1 (11.10)	2 (22.20)	1 (11.10)	3 (33.30)	9 (64.30)
30,001 ขึ้นไป	1 (33.30)	2 (66.70)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (21.40)
รวม	5(35.70)	3 (21.40)	2 (14.30)	1 (7.10)	3 (21.40)	14 (100.00)

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากเงินปันผลจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 ของบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท รองลงมาคือบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากเงินประจำตำแหน่ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้พิเศษจากการสอนพิเศษ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท

ตารางที่ 14 แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ

เงินเดือน	วิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการ			รวม
	เงินสด	เงินผ่อน	บัตรเครดิต	
ต่ำกว่า 20,000	2 (100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (13.30)
20,000 – 30,000	10 (100.00)	2 (20.00)	4 (40.00)	10 (66.70)
30,001 ขึ้นไป	2 (66.70)	1 (33.30)	3 (100.00)	3 (20.00)
รวม	14 (93.30)	3 (20.00)	7 (46.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท รองลงมาคือบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยบัตรเครดิต จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท

ตารางที่ 15 แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับผลิตภัณฑ์ทางการเงิน

เงินเดือน	ผลิตภัณฑ์ทางการเงิน						รวม
	เงินฝาก	หุ้นสหกรณ์ฯ	กรมธรรม์ฯ	กองทุนรวม	พันธบัตรฯ	หุ้นตลาดฯ	
ต่ำกว่า 20,000	2(100.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (14.30)
20,000 – 30,000	8 (80.00)	9 (90.00)	5 (50.00)	1 (10.00)	1 (10.00)	1 (10.00)	10 (71.40)
30,001 ขึ้นไป	2(100.00)	0 (0.00)	1 (50.00)	1 (50.00)	1 (50.00)	0 (0.00)	2 (14.30)
รวม	12(87.50)	9 (64.30)	6 (42.90)	2 (14.30)	2 (14.30)	1 (7.10)	15 (100.00)

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือหุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท รองลงมาคือบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือเงินฝาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือเงินฝาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท

ตารางที่ 16 แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับวิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน

เงินเดือน	วิธีการแก้ปัญหาทางการเงิน					รวม
	หารายได้	ลดรายจ่าย	ขอกู้ยืม	ใช้สินเชื่อ	ใช้บัตรฯ	
ต่ำกว่า 20,000	1 (50.00)	1 (50.00)	0 (0.00)	1 (50.00)	0 (0.00)	2 (13.30)
20,000 – 30,000	4 (40.00)	9 (90.00)	2 (20.00)	3 (30.00)	1 (10.00)	10 (66.70)
30,001 ขึ้นไป	0 (0.00)	3 (100.00)	0 (0.00)	1 (33.30)	1 (33.30)	3 (20.00)
รวม	5 (33.30)	13 (87.60)	2 (13.30)	5 (33.30)	2 (13.30)	15 (100.00)

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินด้วยการลดรายจ่าย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ของบุคลากร

ที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท รองลงมาคือบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินด้วยการลดรายจ่าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดซึ่งส่วนใหญ่มีวิธีการแก้ปัญหาทางการเงินด้วยการหารายได้เพิ่ม ลดรายจ่าย และใช้สินเชื่อ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท

ตารางที่ 17 แสดงจำนวน ร้อยละ เงินเดือนของกลุ่มตัวอย่างกับลักษณะสถานะทางการเงิน

เงินเดือน	ลักษณะสถานะทางการเงิน			รวม
	รายจ่ายมาก	รายได้มาก	พอๆกัน	
ต่ำกว่า 20,000	0 (0.00)	1 (50.00)	1 (50.00)	2 (13.30)
20,000 – 30,000	2 (20.00)	1 (10.00)	7 (70.00)	10 (66.70)
30,001 ขึ้นไป	0 (0.00)	1 (33.30)	2 (66.70)	3 (20.00)
รวม	2 (13.30)	3 (20.00)	10 (66.70)	15 (100.00)

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงิน คือรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท รองลงมาคือบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงิน คือรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของบุคลากรที่มีรายได้ 30,001 ขึ้นไป และบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 13.30 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะสถานะทางการเงิน คือรายได้มากกว่ารายจ่าย และรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของบุคลากรที่มีรายได้ ต่ำกว่า 20,000 บาท

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ อายุ ตำแหน่งทาง วิชาการ และเงินเดือน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงจำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ของบุคลากร

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุ	ต่ำกว่า 35 ปี	47	14.10
	35 – 44 ปี	131	39.20
	45 – 54 ปี	125	37.40
	ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	31	9.30
	รวม	334	100.00
2. ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์	270	80.80
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	64	19.20
	รวม	334	100.00
3. เงินเดือน	ต่ำกว่า 20,000 บาท	31	9.30
	20,000 – 30,000 บาท	71	21.30
	30,001 – 40,000 บาท	184	55.10
	ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	48	14.40
	รวม	334	100.00

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า บุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 ตำแหน่งงานส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รายได้ต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นปัจจัย เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขต กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อ ดังแสดงผล ในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการ
การเงินส่วนบุคคลของบุคลากร จำแนกเป็นรายด้าน

ความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการ การเงินส่วนบุคคลของบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว	3.72	0.26	ระดับค่อนข้างสูง
ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน	3.60	0.64	ระดับค่อนข้างสูง
ด้านอิทธิพลของสื่อ	3.17	1.12	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่า $\bar{X} = 3.72$ S.D. = 0.26 ปัจจัยด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่า $\bar{X} = 3.60$ S.D. = 0.64 ส่วนปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่ออยู่ในระดับปานกลาง มีค่า $\bar{X} = 3.17$ S.D. = 1.12

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ
การเงินส่วนบุคคลของบุคลากร จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการ การเงินส่วนบุคคลของบุคลากร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการหารายได้	3.27	0.76	ระดับปานกลาง
ด้านการใช้จ่าย	4.20	0.69	ระดับค่อนข้างสูง
ด้านการออม	3.84	0.66	ระดับค่อนข้างสูง
ด้านการลงทุน	3.28	0.78	ระดับปานกลาง
โดยรวม	3.65	0.33	ระดับค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า ระดับความคิดเห็น ของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการ
การเงินส่วนบุคคล โดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลใน
ระดับค่อนข้างสูง มีค่า $\bar{X} = 3.65$ S.D. = 0.33 โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
จัดการการเงินส่วนบุคคลสูงที่สุด คือ ด้านการใช้จ่าย มีค่า $\bar{X} = 4.20$ S.D. = 0.69 รองลงมา คือ
ด้านการออม มีค่า $\bar{X} = 3.84$ S.D. = 0.66 และด้านการลงทุน มีค่า $\bar{X} = 3.28$ S.D. = 0.78

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน
ที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่ม
เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้
ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ดังแสดงผลใน ตารางที่ 21 – ตารางที่ 35

ตารางที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม กับตัวแปรอายุของบุคลากร

อายุ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (27.70)	34 (72.30)	0 (0.00)	47 (100.00)
35 – 44 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	58 (44.30)	73 (55.70)	0 (0.00)	131 (100.00)
45 – 54 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	52 (41.60)	73 (58.40)	0 (0.00)	125 (100.00)
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (41.90)	18 (58.10)	0 (0.00)	31 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	136 (40.70)	198 (59.30)	0 (0.00)	334 (100.00)

$\chi^2 = 4.07$

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรอายุของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า อายุของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ กับตัวแปรอายุของบุคลากร

อายุ	ความคิดเห็นด้านการหารายได้					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	12 (25.50)	23 (48.90)	3 (6.40)	9 (19.10)	47 (100.00)
35 – 44 ปี	0 (0.00)	21 (16.00)	78 (59.50)	19 (14.50)	13 (9.90)	131 (100.00)
45 – 54 ปี	0 (0.00)	16 (12.80)	76 (60.80)	12 (9.60)	21 (16.80)	125 (100.00)
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	9 (29.00)	17 (54.80)	4 (12.90)	1 (3.20)	31 (100.00)
รวม	0 (0.00)	58 (17.40)	194 (58.10)	38 (11.40)	44 (13.20)	334 (100.00)

$\chi^2 = 15.28$

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรอายุของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า อายุของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย กับตัวแปรอายุของบุคลากร

อายุ	ความคิดเห็นด้านการใช้จ่าย					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (8.50)	25 (53.20)	18 (38.30)	47 (100.00)
35 – 44 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	16 (12.20)	71 (54.20)	44 (33.60)	131 (100.00)
45 – 54 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	26 (20.80)	64 (51.20)	35 (28.00)	125 (100.00)
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	2 (6.50)	16 (51.60)	13 (41.90)	31 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (14.40)	176 (52.70)	110 (32.90)	334 (100.00)

$\chi^2 = 8.73$

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรอายุของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า อายุของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม กับตัวแปรอายุของบุคลากร

อายุ	ความคิดเห็นด้านการออม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	13 (27.70)	30 (63.80)	4 (8.50)	47 (100.00)
35 – 44 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	37 (28.20)	73 (55.70)	21 (16.00)	131 (100.00)
45 – 54 ปี	0 (0.00)	0 (0.00)	32 (25.60)	79 (63.20)	14 (11.20)	125 (100.00)
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (32.30)	16 (51.60)	5 (16.10)	31 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	92 (27.50)	198 (59.30)	44 (13.20)	334 (100.00)

$\chi^2 = 3.68$

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรอายุของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า อายุของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน กับตัวแปรอายุของบุคลากร

อายุ	ความคิดเห็นด้านการลงทุน					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 35 ปี	0 (0.00)	6 (12.80)	20 (42.60)	16 (34.00)	5 (10.60)	47 (100.00)
35 – 44 ปี	0 (0.00)	31 (23.70)	62 (47.30)	31 (23.70)	7 (5.30)	131 (100.00)
45 – 54 ปี	0 (0.00)	21 (16.80)	64 (51.20)	31 (24.80)	9 (7.20)	125 (100.00)
ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป	0 (0.00)	8 (25.80)	12 (38.70)	10 (32.30)	1 (3.20)	31 (100.00)
รวม	0 (0.00)	66 (19.80)	158 (47.30)	88 (26.30)	22 (6.60)	334 (100.00)

$\chi^2 = 8.43$

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตัวแปรอายุของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า อายุของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม กับตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	108 (40.00)	162 (60.00)	0 (0.00)	270 (100.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	28 (43.80)	36 (56.30)	0 (0.00)	64 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	136 (40.70)	198 (59.30)	0 (0.00)	334 (100.00)

$\chi^2 = 0.30$

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรด้วยค่า χ^2 - test พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการหารายได้ กับตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ความคิดเห็นด้านการหารายได้					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาจารย์	0 (0.00)	46 (17.00)	154 (57.00)	34 (12.60)	36 (13.30)	270 (100.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	12 (18.80)	40 (62.50)	4 (6.30)	8 (12.50)	64 (100.00)
รวม	0 (0.00)	58 (17.40)	194 (58.10)	38 (11.40)	44 (13.20)	334 (100.00)

$\chi^2 = 2.21$

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับ คะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการใช้จ่าย กับตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ความคิดเห็นด้านการใช้จ่าย					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	36 (13.30)	144 (53.30)	90 (33.30)	270 (100.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	12 (18.80)	32 (50.00)	20 (31.30)	64 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (14.40)	176 (52.70)	110 (32.90)	334 (100.00)

$\chi^2 = 1.23$

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการออม กับตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ความคิดเห็นด้านการออม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	72 26.7%	162 60.0%	36 13.3%	270 100.0%
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	0 (0.00)	20 31.3%	36 56.3%	8 12.5%	64 100.0%
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	92 27.5%	198 59.3%	44 13.2%	334 100.0%

$\chi^2 = 0.55$

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการลงทุน กับตำแหน่งทางวิชาการ ของบุคลากร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ความคิดเห็นด้านการลงทุน					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
อาจารย์	0 (0.00)	54 (20.00)	126 (46.70)	72 (26.70)	18 (6.70)	270 (100.00)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0 (0.00)	12 (18.80)	32 (50.00)	16 (25.00)	4 (6.30)	64 (100.00)
รวม	0 (0.00)	66 (19.80)	158 (47.30)	88 (26.30)	22 (6.60)	334 (100.00)

$\chi^2 = 0.23$

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรด้วยค่า χ^2 - test พบว่า ตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร

เงินเดือน	ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (29.00)	22 (71.00)	0 (0.00)	31 (100.00)
20,000 – 30,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	31 (43.70)	40 (56.30)	0 (0.00)	71 (100.00)
30,001 – 40,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	75 (40.80)	109 (59.20)	0 (0.00)	184 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	21 (43.80)	27 (56.30)	0 (0.00)	48 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	136 (40.70)	198 (59.30)	0 (0.00)	334 (100.00)

$\chi^2 = 2.19$

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเงินเดือนของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า เงินเดือนของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการหารายได้ กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร

เงินเดือน	ความคิดเห็นด้านการหารายได้					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	0 (0.00)	8 (25.80)	15 (48.40)	1 (3.20)	7 (22.60)	31 (100.00)
20,000 – 30,000 บาท	0 (0.00)	13 (18.30)	40 (56.30)	13 (18.30)	5 (7.00)	71 (100.00)
30,001 – 40,000 บาท	0 (0.00)	28 (15.20)	108 (58.70)	21 (11.40)	27 (14.70)	184 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	9 (18.80)	31 (64.60)	3 (6.30)	5 (10.40)	48 (100.00)
รวม	0 (0.00)	58 (17.40)	194 (58.10)	38 (11.40)	44 (13.20)	334 (100.00)

$\chi^2 = 13.37$

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเงินเดือนของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า เงินเดือนของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการหารายได้ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการใช้จ่าย กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร

เงินเดือน	ความคิดเห็นด้านการใช้จ่าย					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	3 (9.70)	16 (51.60)	12 (38.70)	31 (100.00)
20,000 – 30,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	10 (14.10)	39 (54.90)	22 (31.00)	71 (100.00)
30,001 – 40,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	24 (13.00)	99 (53.80)	61 (33.20)	184 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	11 (22.90)	22 (45.80)	15 (31.30)	48 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	48 (14.40)	176 (52.70)	110 (32.90)	334 (100.00)

$\chi^2 = 4.13$

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเงินเดือนของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า เงินเดือนของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการใช้จ่าย อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการออม กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร

เงินเดือน	ความคิดเห็นด้านการออม					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (29.00)	20 (64.50)	2 (6.50)	31 (100.00)
20,000 – 30,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	17 (23.90)	44 (62.00)	10 (14.10)	71 (100.00)
30,001 – 40,000 บาท	0 (0.00)	0 (0.00)	52 (28.30)	106 (57.60)	26 (14.10)	184 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	0 (0.00)	14 (29.20)	28 (58.30)	6 (12.50)	48 (100.00)
รวม	0 (0.00)	0 (0.00)	92 (27.50)	198 (59.30)	44 (13.20)	334 (100.00)

$\chi^2 = 2.02$

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม ของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเงินเดือนของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า เงินเดือนของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการออม อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล
ด้านการลงทุน กับตัวแปรเงินเดือนของบุคลากร

เงินเดือน	ความคิดเห็นด้านการลงทุน					รวม
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ต่ำกว่า 20,000 บาท	0 (0.00)	4 (12.90)	15 (48.40)	10 (32.30)	2 (6.50)	31 (100.00)
20,000 – 30,000 บาท	0 (0.00)	15 (21.10)	32 (45.10)	18 (25.40)	6 (8.50)	71 (100.00)
30,001 – 40,000 บาท	0 (0.00)	38 (20.70)	88 (47.80)	48 (26.10)	10 (5.40)	184 (100.00)
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	0 (0.00)	9 (18.80)	23 (47.90)	12 (25.00)	4 (8.30)	48 (100.00)
รวม	0 (0.00)	66 (19.80)	158 (47.30)	88 (26.30)	22 (6.60)	334 (100.00)

$\chi^2 = 2.44$

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร กับเงินเดือนของบุคลากร ด้วยค่า χ^2 - test พบว่า เงินเดือนของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 6 ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครซึ่งแสดงผลในตารางที่ 36 – ตารางที่ 39

ตารางที่ 36 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยแต่ละด้านและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร

ตัวแปร	จำนวน	\bar{X}	S.D.
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1)	334	3.72	0.26
การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน (X_2)	334	3.60	0.64
อิทธิพลของสื่อ (X_3)	334	3.17	1.12
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล (Y)	334	3.65	0.33

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวของบุคลากร อยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่า $\bar{X} = 3.72$ S.D. = 0.26 การเลียนแบบเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับค่อนข้างสูงมีค่า $\bar{X} = 3.60$ S.D. = 0.64 อิทธิพลของสื่อ อยู่ในระดับปานกลางมีค่า $\bar{X} = 3.17$ S.D. = 1.12 และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่า $\bar{X} = 3.65$ S.D. = 0.33

ตารางที่ 37 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างปัจจัยแต่ละด้านและความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร

ตัวแปร	X_1	X_2	X_3	Y
X_1	-	0.083	0.011	0.556**
X_2		-	0.003	0.120**
X_3			-	0.295**
Y				-

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้าน การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์กันเองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร กับปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้าน การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่าระหว่าง 0.120 – 0.556 โดยด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด คือ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1)

มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง $r = 0.556$ รองลงมา คือด้าน อิทธิพลของสื่อ (X_3) มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ $r = 0.295$ และ ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน (X_2) มีความสัมพันธ์ระดับต่ำมาก $r = 0.120$

ตารางที่ 38 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยแต่ละด้านกับความความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร

ตัวแปร	R	R ²	R ² Change	F	F Change
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1)	0.556	0.309	0.309	148.56**	148.56**
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1), , อิทธิพลของสื่อ (X_3)	0.627	0.393	0.084	107.02**	45.54**

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างปัจจัยด้าน ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านอิทธิพลของสื่อ กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่า 0.627 และค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย มีค่า 0.393 แสดงว่า ปัจจัยด้าน ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านอิทธิพลของสื่อ ร่วมกันทำนายความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ได้ ร้อยละ 39.30

ตารางที่ 39 แสดงค่าน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านกับความความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร

ตัวแปร	b_i	SE b_i	β_i	t
ค่าคงที่	0.776	0.206	-	3.774**
ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (X_1)	0.700	0.054	0.553	12.903**
อิทธิพลของสื่อ (X_3)	0.085	0.013	0.289	6.748**

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบของปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านอิทธิพลของสื่อ ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวมีค่าสูงกว่าปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ โดยมีค่า 0.700 และ 0.085 ตามลำดับ และสามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์เขียนสมการได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี
ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$$

สมการพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยี
ราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Y = 0.553x_1 + 0.289x_3$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์การจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรมหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ บุคลากร มหาวิทยาลัย กลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน เลือกตัวอย่างด้วยการเลือกแบบเจาะจงหรือเลือกอย่างมีจุดมุ่งหมาย (Purposive sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม คือ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 101 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 94 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก จำนวน 66 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 334 คน ประมาณขนาดตัวอย่างด้วย สูตร Yamane' (ธานีินทร์ ศิลป์จารุ 2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5 % สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) มีมหาวิทยาลัยที่สังกัดเป็นชั้น (Strata)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร เป็นแบบสอบถามปลายปิด สอบถามเกี่ยวกับ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ของบุคลากร

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลียนแบบเพื่อนร่วมงานและอิทธิพลของสื่อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) สอบถามความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และอิทธิพลของสื่อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) (ลิ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) สอบถามความคิดเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับลักษณะการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้บุคลากรสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับบุคลากร ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์ และดำเนินการ แจกแบบสอบถาม ด้วยการเพิ่มจำนวน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ประมาณร้อยละ 10 เพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อน ที่อาจเกิดจากการเก็บรวบรวมข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนตัวอย่าง โดยแจกแบบสอบถามจำนวน 375 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนและมีความสมบูรณ์จำนวน 334 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.07

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และผ่านการตรวจสอบว่ามีความสมบูรณ์ดีแล้ว มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้ระบุไว้ข้างต้น

3. นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามดังกล่าว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวสถิติต่าง ๆ เพื่อให้สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ รูปแบบการจ่ายเงินในการซื้อสินค้าบริการ ลักษณะผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้บริการ แนวทางการแก้ปัญหาทางการเงิน และลักษณะสถานะทางการเงินรายเดือน โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

2. วิเคราะห์คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการและเงินเดือนของบุคลากร โดยใช้ค่าจำนวนและร้อยละ

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน และด้านอิทธิพลของสื่อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5. วิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ที่สัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยใช้ค่าสถิติ ค่าไคกำลังสอง (χ^2 - test)

6. วิเคราะห์ปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละ ของข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน แหล่งที่มาของรายได้พิเศษ รูปแบบการจ่ายเงินในการซื้อสินค้า /บริการ ลักษณะผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ใช้บริการ แนวทางการแก้ปัญหาทางการเงิน และลักษณะสถานะทางการเงินรายเดือน พบว่า บุคลากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90 และมีรายได้พิเศษจากเงินปันผลจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00 มีผลิตภัณฑ์ทางการเงิน คือ หุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 ถ้ามีปัญหาทางการเงินจะแก้ปัญหาโดยการลดรายจ่าย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 83.30 และมีลักษณะสถานะทางการเงินคือมีรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70

ส่วนตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่มีตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60 และมีรายได้พิเศษจากการสอนพิเศษ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 มีผลิตภัณฑ์ทางการเงิน คือ เงินฝากและหุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80 ถ้ามีปัญหาทางการเงินจะแก้ปัญหาโดยการลดรายจ่าย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 มีลักษณะสถานะทางการเงินคือรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00

และบุคลากรที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 64.30 และมีรายได้พิเศษจากเงินปันผลจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 มีวิธีใช้จ่ายเงินเมื่อซื้อสินค้า/บริการด้วยเงินสด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 มีผลิตภัณฑ์ทางการเงินคือหุ้นสหกรณ์ออมทรัพย์กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 ถ้ามีปัญหาทางการเงินจะแก้ปัญหาด้วยการลดรายจ่าย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 มีลักษณะสถานะทางการเงิน คือรายได้และรายจ่ายพอๆกัน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00

2. ผลการศึกษาจำนวน ร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เกี่ยวกับ บุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน พบว่าส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 ตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 และเงินเดือนส่วนใหญ่มีเงินเดือนระหว่าง 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 55.10

3. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงานและด้านอิทธิพลของสื่อพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับความคิดเห็นด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับปัจจัยเหล่านี้ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.72 ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับปัจจัยเหล่านี้ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.60 และด้านอิทธิพลของสื่อ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับปัจจัยเหล่านี้ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.17

4. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุนพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล โดยรวม กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.65 โดยด้านที่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลสูงที่สุด คือ ด้าน การใช้จ่าย มีค่าคะแนนเฉลี่ย 4.20 รองลงมา คือ ด้าน การออม มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.84 และด้านการลงทุน มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.28

5. ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงิน เดือน ที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ และเงินเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งโดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

6. ผลการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

6.1 ค่าคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากรอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.65 ส่วนภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัวอยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.72 การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.60 และอิทธิพลของสื่อ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.17

6.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ระหว่างปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว(x_1) ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน(x_2) และด้านอิทธิพลของสื่อ(x_3) ไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่าง ด้านภ

ความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) ด้านการเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน (x_2) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) มีความสัมพันธ์กัน โดยปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) ร่วมกันทำนายความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร (y) ร้อยละ 39.30

6.4 ค่าน้ำหนักความสำคัญในรูปคะแนนดิบ ของปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) และด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) ร่วมกันส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร (y) โดยปัจจัยด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว (x_1) มีค่าสูงกว่าปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ (x_3) โดยมีค่า 0.700 และ 0.085 ตามลำดับ และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{y} = 0.776 + 0.700x_1 + 0.085x_3$$

สมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Y = 0.553x_1 + 0.289x_3$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้พบประเด็นที่ควรค่าแก่การอภิปราย ดังนี้

1. จากการทดสอบสมมติฐาน ที่ว่า “มีปัจจัยอย่างน้อย 1 ด้าน ส่งผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร” ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย แบบเพียร์สัน จากตารางที่ 37 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานครได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในครอบครัว (ภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว) ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางสังคม(อิทธิพลของสื่อ) และปัจจัยสิ่งแวดล้อมในที่ทำงาน(การเลียนแบบเพื่อนร่วมงาน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงว่า ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

2. จากการศึกษาปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ จากตารางที่ 38 พบว่า ปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว และปัจจัยด้านอิทธิพลของสื่อ ร่วมกันพยากรณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีค่า 0.627 และค่าสัมประสิทธิ์ของการพยากรณ์ มีค่า 0.393 แสดงว่า ปัจจัยด้านภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว และด้านอิทธิพลของสื่อ ร่วมกันพยากรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 39.30 โดยสามารถเรียงลำดับน้ำหนักความสำคัญของปัจจัยแต่ละด้านได้ดังนี้

2.1 ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวของบุคลากร เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ดีที่สุด จากผลการวิจัยพบว่า ภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคลากรที่มีภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวสูง จะต้องมีความระมัดระวังในการใช้จ่ายเป็นอย่างมาก เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาทางการเงินของครอบครัว จึงต้องมีการแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และมีการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลเป็นอย่างดีและรอบคอบ เพื่อให้มีเงินไว้ใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสมไม่เป็นหนี้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของฮาตา ฮารงอนันต์สกุล(2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคนศึกษาเฉพาะกรณี นักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง จำนวน 165 คน ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคน ได้แก่ บุคคลที่จะต้องเลี้ยงดู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของนันท์ทวิชัย.(2552: บทคัดย่อ). ที่ศึกษาเปรียบเทียบภาวะ การออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคเกษตร และศึกษาปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร โดยใช้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีตัวอย่างครัวเรือน 34,843 ครัวเรือน พบว่าปัจจัยที่กำหนดการออมครัวเรือนนอกภาคเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยพึ่งพิง

2.2 อิทธิพลของสื่อ เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร รองลงมาภาระความรับผิดชอบต่อครอบครัวของบุคลากร จากผลการวิจัยพบว่า

อิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อมวลชนมีอิทธิพลอย่างมากในด้านการสร้างหรือการเปลี่ยนแปลงทางความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมต่างๆ ของมวลชนได้ รวมทั้งสามารถปลุกฝังแนวคิดต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้สื่อสารได้ หากสื่อมวลชนในสังคมใดทำหน้าที่อย่างน่าเชื่อถือ ก็จะมีสร้างความศรัทธาแก่มวลชนได้มาก นอกจากนี้สื่อมวลชนยังมีอิทธิพลทางด้านอารมณ์ของมวลชนได้เป็นอย่างดี สื่อมวลชนหลายประเภทสามารถเสนอรายการต่างๆ ที่ให้ความสนุกสนานสำราญอารมณ์แก่มวลชน และในขณะเดียวกันก็สามารถปลุกเร้าอารมณ์ของมวลชนให้เกิดความรู้สึกรัก ชอบ เกลียด ชัง ต่อต้าน ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยไม่ยากนัก (วิรัช อภิรัตน์กุล, 2532: 180-181) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี เนรมิตร และคณะ (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาอิทธิพลของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มี ผลต่อการจัดทำบัญชีครัวเรือน ของเกษตรกรในเขตอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ โดยใช้ประชากรเป็นเกษตรกรอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ที่รับแจกสมุดบัญชี ครัวเรือนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวนทั้งหมด 4,500 ครัวเรือน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับสื่อบุคคล ซึ่งมีการเปิดรับสื่อทุกครั้งที่มีการประชุมเพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับประโยชน์จากการจัดทำบัญชีครัวเรือน ส่วนใหญ่มีการจัดทำบัญชีครัวเรือนเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของธัญยพรรณ วิสุทธิ์อัมพร (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิต ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษามหาบัณฑิต ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม พบว่า แหล่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่ทำให้ทราบถึงประโยชน์ในการออมคือหนังสือเกี่ยวกับการออมเงินและงานวิจัยของ อรอนงค์ ไชยบุญเรือง (2552: บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคาร กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่ โดยเก็บตัวอย่างจากพนักงาน จำนวน 210 คน พบว่าแหล่งข้อมูลในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย คืออินเทอร์เน็ต

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะได้ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ภาครัฐควรมีการออกมาตรการส่งเสริมการออม และการลงทุนอย่างเหมาะสมโดยอาจมีการจูงใจในรูปแบบต่างๆ เช่นการให้ผลประโยชน์ทางภาษี
2. ภาครัฐควรมีการปลูกจิตสำนึกค่านิยมการประหยัด การใช้จ่ายอย่างเหมาะสม การหารายได้เสริม ไม่สร้างหนี้สินเกินตัว

3. มหาวิทยาลัยควรมีการให้ความรู้ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีการจัดทำบัญชีครัวเรือนอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้บุคลากรสามารถวางแผนการจัดการการเงิน ได้อย่างเหมาะสม

4. มหาวิทยาลัยควรมีการให้ความรู้ และจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีแนวทางในการสร้างอาชีพเสริม เพื่อเป็นการหารายได้เสริมอย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่อาจส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลเพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมการจัดการการเงินได้อย่างเหมาะสม

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

3. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสื่อของบุคลากร เช่น ประเภทของสื่อที่บุคลากรให้ความสนใจ ความถี่ในการบริโภคสื่อนั้นๆของบุคลากร เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกสื่อที่เหมาะสมในการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล เพื่อให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ควรมีการศึกษาประสิทธิภาพในการวางแผนการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรเพื่อทราบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล และสามารถหาแนวทางในการส่งเสริมพฤติกรรมจัดการการเงินส่วนบุคคลได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัญญาวีร์ ปริณด์ทร์ตระกูล 2551. การเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังกับการรับรู้และพฤติกรรมของผู้ลงทุนตราสารหนี้ ของบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด ในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กุลฐกาน ตั้งทิวาพร. 2555. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงาน:กรณีศึกษาพนักงานธนาคาร. ปริญญาานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กลุ่มงานดุลยภาพการเงิน การออมและการลงทุน สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2552. รายงานผลการสำรวจภาวะรายได้และการออมของบุคคลครั้งที่ 1.กระทรวงการคลัง
- จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. 2552. การจัดการการเงินส่วนบุคคล:กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ฉัตรกมล สุขประเสริฐ. 2551. ตลาดประกันชีวิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมผ่านระบบประกันชีวิตในประเทศไทยเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิตกรุงเทพ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตร การพิมพ์
- ดวงฤทัย พงศ์ไพฑูรย์. 2544. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่น ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต(การสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญยธรณ์ วิสุทธิ์อัมพร. 2552. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตในเขตกรุงเทพมหานคร. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต.พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธาดา ชำรงอนันต์สกุล. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของประชาชนวัยกลางคนศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาภาคพิเศษ กรุงเทพมหานคร คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. 2547. คู่มือการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS. นนทบุรี: โรงพิมพ์นิตการพิมพ์.

- นันทกานันท์วิสัย. 2552. การศึกษาเปรียบเทียบภาวะอารมณ์ของคร่ำเรื้อนในภาคการเกษตร และนอกภาคเกษตร. สารนิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นวพร เรื่องสกุล. 2545. ออมก่อนรวยกว่า. กรุงเทพฯ : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปุ่นดา ราชรองไชย 2555. การจัดการการเงินส่วนบุคคลตามหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ปราณี เนรมิตร และคณะ. 2551. การศึกษาอิทธิพลของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีผลต่อการจัดทำบัญชีคร่ำเรื้อนของเกษตรกรในเขตอำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์. คณะวิทยาการจัดการ นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปรีชา จำรูญฤทธิ์ 2547. ปัจจัยกำหนดการออมของสมาชิกสหกรณ์ออมทรัพย์ในประเทศไทย เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พุดิพล นิมพัวร์ว. 2547. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการประหยัดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล เขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดียจำกัด .
- มณฑานี ต้นดีสุข . 2549. เงิน:เรื่องใหญ่ที่โรงเรียนไม่เคยสอน. กรุงเทพฯ : ออฟฟิศเมท มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2539. เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วยตนเอง นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2538. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2538. “ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย:เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้”.
- ข่าวสารการวิจัยการศึกษา. ปีที่ 18 ฉบับที่ 3 กุมภาพันธ์ – มีนาคม : 8 – 11
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2550. พฤติกรรมผู้บริโภค กรุงเทพฯ : บริษัท ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์ จำกัด

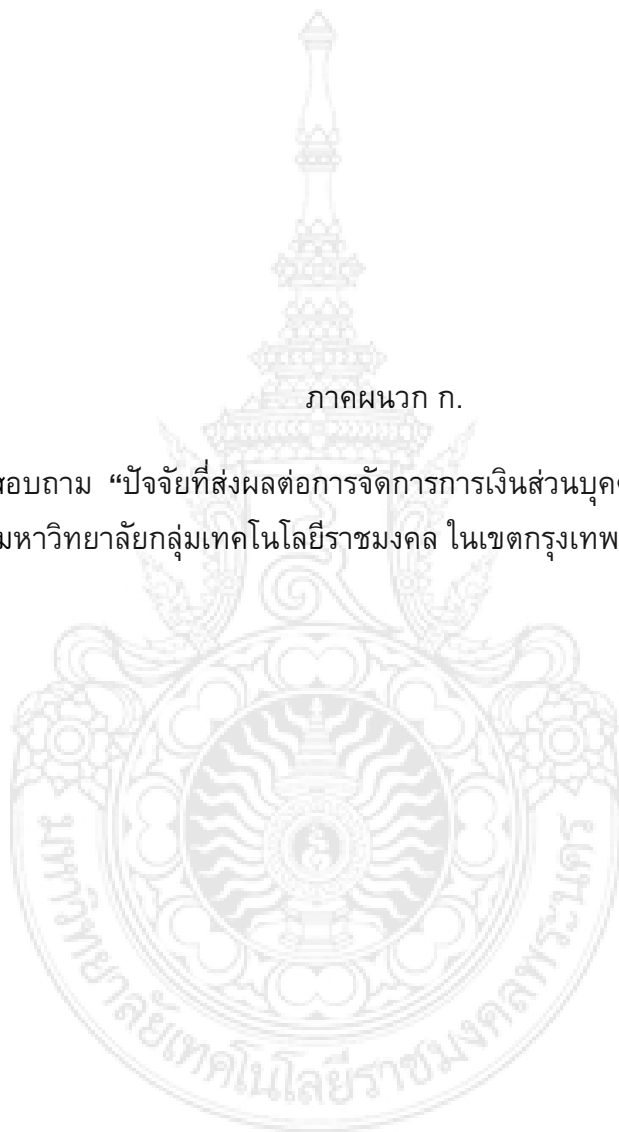
- ศรีสุตา ทรัพย์สิน. 2550. **องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความเครียดในการใช้จ่ายเงินของสมาชิกโครงการก้าวหน้าพัฒนาชุมชน ไมโคร เอนเตอร์ไพรส์ ดีเวลลอปเมนต์ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนทร ยิ้มแสงหยัด 2553. **ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านการเงินของพนักงาน บริษัท เซ็นทรัลเทรดดิ้งจำกัด(โรงงานพระราม 3) เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา).** กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุขใจ น้ำผุด. 2545. **กลยุทธ์การบริหารการเงินส่วนบุคคล พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :** สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. **ทำเนียบผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ.** <http://www.nap.mua.go.th/Facultyrecord/report> เข้าถึงเมื่อ 26 กันยายน 2555.
- สรศักดิ์ วิชัยปะ. 2547. **การจัดการด้านการเงินส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรชั้นประทวน: กรณีศึกษากองบังคับการตำรวจจราจร กองบัญชาการตำรวจนครบาล. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์(พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหบัณฑิต).** กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรอนงค์ ไชยบุญเรืองการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่. **บริหารธุรกิจบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**
- Cronbach, Lee J. 1970. **Essential of Psychology Testing.** 3rd ed. New York : Harper and Row.
- Hurlock, E.B. 1978. **Development Psychology.** New York : McGraw-Hill Book.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร”

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง ลักษณะการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร

.....
คำชี้แจง คำให้สัมภาษณ์ของท่าน จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะการจัดการการเงินส่วนบุคคล ของบุคลากร โดยสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ตำแหน่งทางวิชาการ เงินเดือน และความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล จำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

แนวคำถามในการสัมภาษณ์

1. ปัจจุบันท่านมีอายุเท่าไร
2. ปัจจุบันท่านมีตำแหน่งทางวิชาการคือตำแหน่งใด(อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือ รองศาสตราจารย์)
3. ท่านมีรายได้ต่อเดือน (เงินเดือนไม่รวมรายได้พิเศษต่างๆ) จำนวนเท่าไร
4. ถ้ามีรายได้พิเศษท่านมีวิธีหารายได้พิเศษจากแหล่งใด(เช่น สอน นพิเศษ ดอกเบี้ยเงินฝาก เป็นต้น)
5. ในการซื้อสินค้า/บริการแต่ละครั้งท่านชำระเงินด้วยวิธีใด (เช่น ชำระเป็นเงินสด เป็นต้น)
6. ปัจจุบันท่านมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินชนิดใดบ้าง (เช่น เงินฝาก หุ้นต่างๆ เป็นต้น)
7. ถ้ามีปัญหาทางการเงินท่านมีแนวทางในการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร (เช่น หารายได้เพิ่ม ลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น เป็นต้น)
8. ปัจจุบันลักษณะสถานะทางการเงินของท่านเป็นอย่างไร (เช่น มีรายจ่ายมากกว่า รายได้ เป็นต้น)

แบบสอบถาม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่ม
เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานครโดยจะนำข้อมูลที่ได้สำหรับใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อคำถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและสามารถใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาคุณลักษณะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านที่สุด

1. อายุ

☐ ต่ำกว่า 35 ปี	☐ 35 – 44 ปี
☐ 45 – 54 ปี	☐ ตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไป
2. ตำแหน่งทางวิชาการ

☐ อาจารย์	☐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
☐ อื่นๆ(โปรดระบุ)	
3. เงินเดือน (เงินเดือนไม่รวมรายได้พิเศษ)

☐ ต่ำกว่า 20,000 บาท	☐ 20,000 – 30,000 บาท
☐ 30,001 – 40,000 บาท	☐ ตั้งแต่ 40,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่าคะแนน ดังนี้

ค่าคะแนน	ระดับความคิดเห็น
1	หมายถึง เป็นจริงน้อยที่สุด
2	หมายถึง เป็นจริงน้อย
3	หมายถึง ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง เป็นจริงมาก
5	หมายถึง เป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เป็นจริงน้อยที่สุด	เป็นจริงน้อย	ไม่แน่ใจ	เป็นจริงมาก	เป็นจริงมากที่สุด
1.	ท่านคิดว่า การดูแลเรื่องรายจ่ายของครอบครัว เป็นสิ่งที่ควรกระทำ					
2.	ท่านพอใจที่สมาชิกในบ้านมอบหมายให้ท่านจัดหาสิ่งจำเป็นในบ้าน					
3.	ท่านรับผิดชอบค่าเช่าบ้าน/ผ่อนบ้าน					
4.	ท่านสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนของสมาชิกในครอบครัว					
5.	ท่านมีบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบหลายคน					
6.	ท่านต้องรับผิดชอบต่อรักษาพยาบาลของสมาชิกในครอบครัว					
7.	ท่านรับผิดชอบต่อค่าสาธารณูปโภคของครอบครัว					
8.	ท่านชอบที่จะซื้อสินค้า/บริการชนิดเดียวกับเพื่อน					
9.	ท่านยินดีที่จะซื้อประกันชีวิตตามที่เพื่อนแนะนำ					
10.	ท่านชอบที่จะซื้อสลากออมสินเหมือนที่เพื่อนซื้อ					
11.	ท่านจะรับประทานอาหารในร้านที่เพื่อนชอบ					
12.	ท่านจะไปเที่ยวในสถานที่ที่เพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว					
13.	ท่านจะใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นเดียวกับเพื่อน					
14.	ท่านติดตามข่าวสารหุ้นจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์อยู่เสมอ					
15.	ท่านศึกษาไปปลิวแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ๆจากธนาคารต่างๆ					
16.	ท่านซื้อสินค้า/บริการตามอย่างนักแสดงที่ท่านชื่นชอบ					
17.	ท่านจะติดตามข่าวสินค้าไอทีทางอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ					
18.	ท่านชอบไปงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่ เพราะจะได้ข้อมูลหลากหลาย					
19.	ท่านจะซื้อสินค้า/บริการที่ผู้นำเสนอเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง					
20.	ท่านชอบซื้อสินค้า/บริการที่ผู้นำเสนอข้อมูลด้วยป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ เพราะดูน่าเชื่อถือ					

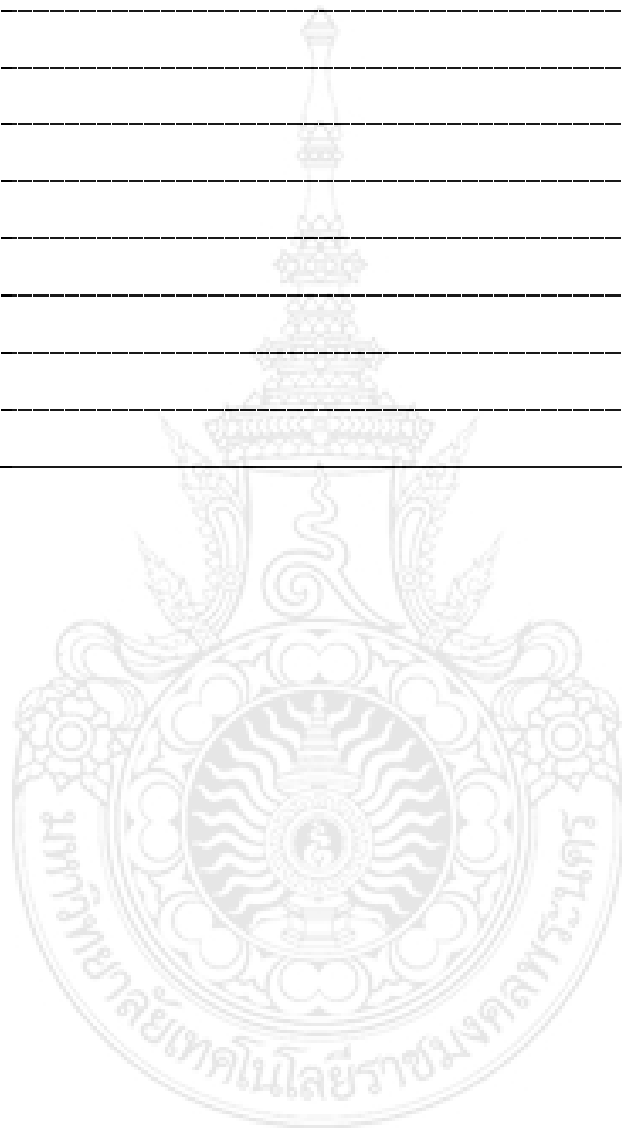
ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์ค่า
คะแนน ดังนี้

ค่าคะแนน		ระดับความคิดเห็น
1	หมายถึง	เป็นจริงน้อยที่สุด
2	หมายถึง	เป็นจริงน้อย
3	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
4	หมายถึง	เป็นจริงมาก
5	หมายถึง	เป็นจริงมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เป็นจริงน้อยที่สุด	เป็นจริงน้อย	ไม่แน่ใจ	เป็นจริงมาก	เป็นจริงมากที่สุด
1.	ท่านคิดว่าเงินคือสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต					
2.	ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม					
3.	ท่านแบ่งพื้นที่ในบ้านเพื่อปลูกผักสวนครัว					
4.	ท่านชอบประดิษฐ์สิ่งของใช้เอง					
5.	ท่านมีการกำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค					
6.	ท่านแบ่งแยกบัญชีเงินฝากเป็นหลายบัญชีตามวัตถุประสงค์การใช้จ่าย					
7.	ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ					
8.	ท่านวางแผนการใช้จ่ายโดยคำนึงถึงความจำเป็น					
9.	ท่านสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวออมเงิน					
10.	ท่านซื้อทองคำรูปพรรณให้ตัวเองในโอกาสต่างๆ					
11.	ท่านฝากเงินในอัตราที่เท่ากันทุกเดือน					
12.	ท่านจะกันเงินรายได้ส่วนหนึ่งสะสมไว้เป็นเงินออมก่อนใช้จ่ายเสมอ					
13.	ท่านมีการลงทุนโดยการควบคุมความเสี่ยงอย่างดี					
14.	ท่านมีการทำประกันชีวิตอย่างต่อเนื่อง					
15.	ท่านเล่นหุ้นโดยการศึกษารายละเอียดของหุ้นเป็นอย่างดี					
16.	ท่านลงทุนในทรัพย์สินที่ต่างกันโดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการลงทุน					

ข้อเสนอแนะ

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

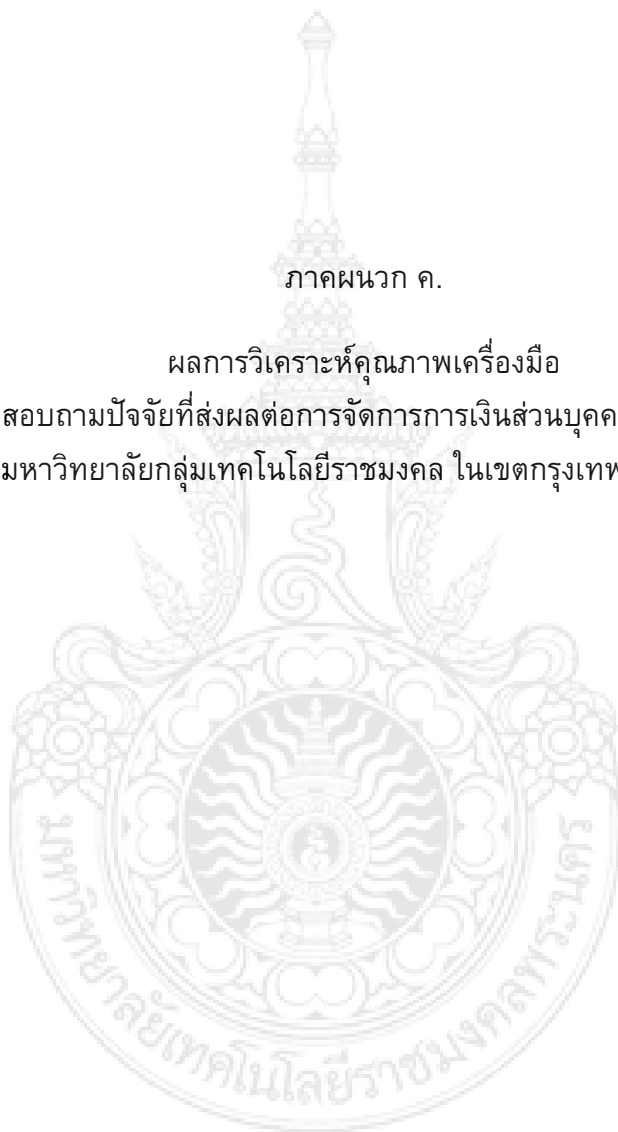

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี คงเพชร	การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สาขาวิชาการตลาด
2. อาจารย์ดำรงฤดี มิตรภักดี	คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
วิทยาสตรมหาบัณฑิต (พณ.ม.)
อาจารย์ ระดับ 7
สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. อาจารย์ศรีนาย คุณนทราศัย	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
อาจารย์ ระดับ 7
สาขาวิชาการจัดการ
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
4. อาจารย์เดือนรุ่ง ช่วยเรือง	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ ระดับ 7
สาขาวิชาการเงิน
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. อาจารย์สมศรี เว็นทอง	บัญชีมหาบัณฑิต (บธ.ม.)
อาจารย์ ระดับ 7
สาขาวิชาการบัญชี
คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ค.

ผลการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ
แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
มหาวิทยาลัยกลุ่มเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร

**คุณภาพแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน**

ข้อคำถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
1. ท่านคิดว่าการดูแลเรื่องรายจ่ายของครอบครัวเป็นสิ่งที่ควรกระทำ	0.80	ใช้ได้
2. ท่านพอใจที่สมาชิกในบ้านมอบหมายให้ท่านจัดหาสิ่งจำเป็นในบ้าน	0.80	ใช้ได้
3. ท่านรับผิดชอบค่าเช่าบ้าน/ผ่อนบ้าน	1.00	ใช้ได้
4. ท่านสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการเรียนของสมาชิกในครอบครัว	1.00	ใช้ได้
5. ท่านมีบุคคลในครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบหลายคน	0.80	ใช้ได้
6. ท่านต้องรับผิดชอบต่อรักษาพยาบาลของสมาชิกในครอบครัว	0.80	ใช้ได้
7. ท่านรับผิดชอบต่อสาธารณูปโภคของครอบครัว	0.80	ใช้ได้
8. ท่านชอบที่จะซื้อสินค้า/บริการชนิดเดียวกับเพื่อน	0.80	ใช้ได้
9. ท่านยินดีที่จะซื้อประกันชีวิตตามที่เพื่อนแนะนำ	1.00	ใช้ได้
10. ท่านชอบที่จะซื้อสลากออมสินเหมือนที่เพื่อนซื้อ	1.00	ใช้ได้
11. ท่านจะรับประทานอาหารในร้านที่เพื่อนชอบ	1.00	ใช้ได้
12. ท่านจะไปเที่ยวในสถานที่ที่เพื่อนแนะนำให้ไปเที่ยว	0.80	ใช้ได้
13. ท่านจะใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นเดียวกับเพื่อน	0.80	ใช้ได้
14. ท่านติดตามข่าวสารหุ้นจากเว็บไซต์ตลาดหลักทรัพย์อยู่เสมอ	1.00	ใช้ได้
15. ท่านศึกษาไปปลิวนแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ๆจากธนาคารต่างๆ	0.80	ใช้ได้
16. ท่านซื้อสินค้า/บริการตามอย่างนักแสดงที่ท่านชื่นชอบ	0.80	ใช้ได้
17. ท่านจะติดตามข่าวสินค้าไอทีทางอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอ	0.80	ใช้ได้
18. ท่านชอบไปงานแสดงสินค้าขนาดใหญ่เพราะจะได้ข้อมูลหลากหลาย	0.80	ใช้ได้
19. ท่านจะซื้อสินค้า/บริการที่ผู้นำเสนอเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง	1.00	ใช้ได้
20. ท่านชอบซื้อสินค้า/บริการที่นำเสนอข้อมูลด้วยป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ เพราะดูน่าเชื่อถือ	0.80	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
 กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
 ด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ด้านภาวะความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V1	19.3800	13.9547	.2727	.7031	ใช้ได้
V2	19.1000	14.9082	.2138	.7108	ใช้ได้
V3	19.2600	11.3800	.4830	.6518	ใช้ได้
V4	19.2600	11.0943	.6005	.6156	ใช้ได้
V5	19.5200	10.5812	.6626	.5942	ใช้ได้
V6	19.8200	12.1506	.5586	.6351	ใช้ได้
V7	19.3800	14.8935	.1064	.7410	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 7

Alpha = .7041

ด้านการเขียนแบบเพื่อนร่วมงาน

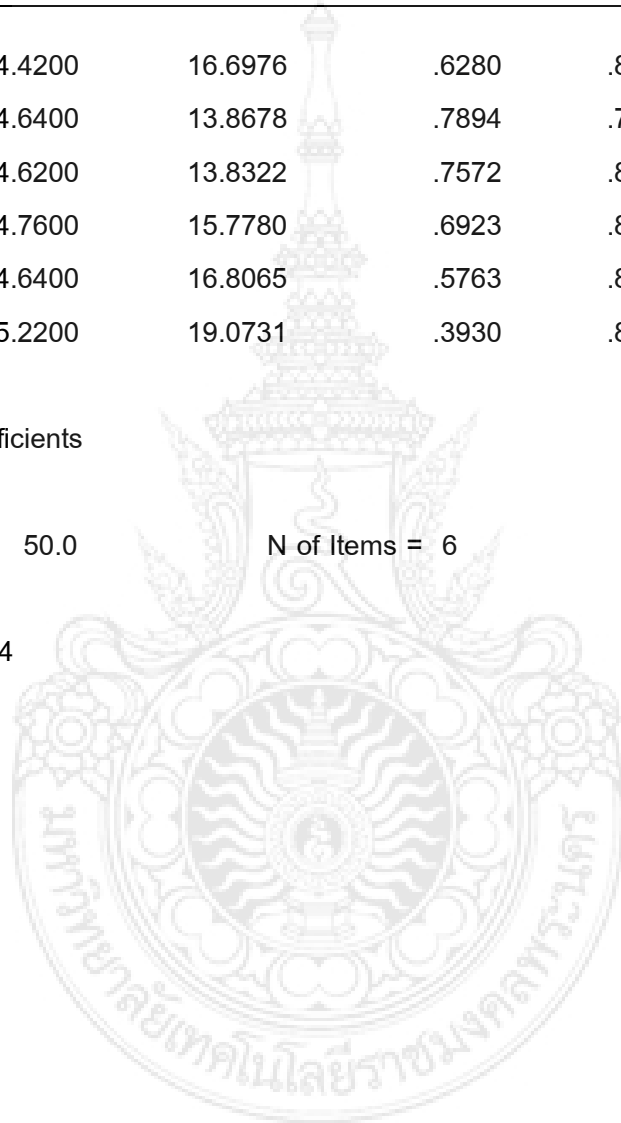
ชื่อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V8	14.4200	16.6976	.6280	.8303	ใช้ได้
V9	14.6400	13.8678	.7894	.7959	ใช้ได้
V10	14.6200	13.8322	.7572	.8039	ใช้ได้
V11	14.7600	15.7780	.6923	.8178	ใช้ได้
V12	14.6400	16.8065	.5763	.8389	ใช้ได้
V13	15.2200	19.0731	.3930	.8655	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 6

Alpha = .8524

ด้านอิทธิพลของสื่อ

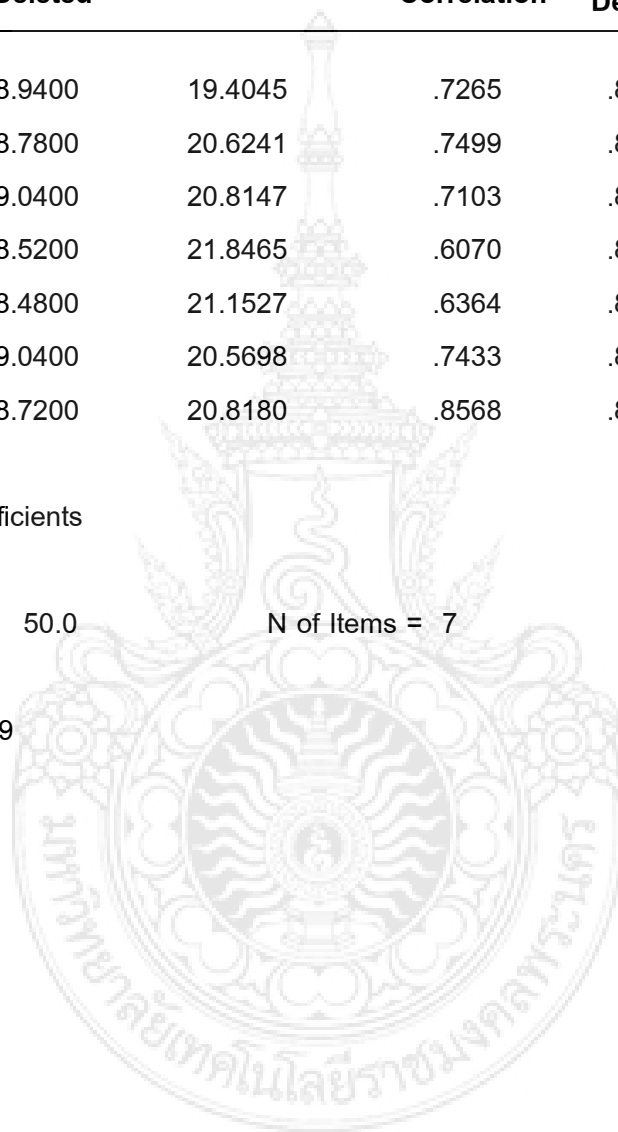
ชื่อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V14	18.9400	19.4045	.7265	.8884	
V15	18.7800	20.6241	.7499	.8843	
V16	19.0400	20.8147	.7103	.8887	
V17	18.5200	21.8465	.6070	.8997	
V18	18.4800	21.1527	.6364	.8972	
V19	19.0400	20.5698	.7433	.8850	
V20	18.7200	20.8180	.8568	.8755	

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 7

Alpha = .9029

**คุณภาพแบบสอบถามคุณลักษณะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
คุณภาพเครื่องมือด้านความเที่ยงตรง
ค่าดัชนีความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน**

ข้อคำถาม	ค่า IOC	คุณภาพ
1. ท่านคิดว่าเงินคือสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต	0.80	ใช้ได้
2. ท่านทำงานพิเศษเพื่อหารายได้เพิ่มเติม	0.80	ใช้ได้
3. ท่านแบ่งพื้นที่ในบ้านเพื่อปลูกผักสวนครัว	1.00	ใช้ได้
4. ท่านชอบประดิษฐ์สิ่งของใช้เอง	1.00	ใช้ได้
5. ท่านมีการกำหนดวงเงินค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภค	0.80	ใช้ได้
6. ท่านแบ่งแยกบัญชีเงินฝากเป็นหลายบัญชีตามวัตถุประสงค์การใช้จ่าย	0.80	ใช้ได้
7. ท่านมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้เสมอ	0.80	ใช้ได้
8. ท่านวางแผนการใช้จ่ายโดยคำนึงถึงความจำเป็น	0.80	ใช้ได้
9. ท่านสนับสนุนให้สมาชิกในครอบครัวออมเงิน	1.00	ใช้ได้
10. ท่านซื้อทองคำรูปพรรณให้ตัวเองในโอกาสต่างๆ	1.00	ใช้ได้
11. ท่านฝากเงินในอัตราที่เท่ากันทุกเดือน	1.00	ใช้ได้
12. ท่านจะกันเงินรายได้ส่วนหนึ่งสะสมไว้เป็นเงินออมก่อนใช้จ่ายเสมอ	0.80	ใช้ได้
13. ท่านมีการลงทุนโดยการควบคุมความเสี่ยงอย่างดี	0.80	ใช้ได้
14. ท่านมีการทำประกันชีวิตอย่างต่อเนื่อง	1.00	ใช้ได้
15. ท่านเล่นหุ้นโดยการศึกษารายละเอียดของหุ้นเป็นอย่างดี	0.80	ใช้ได้
16. ท่านลงทุนในทรัพย์สินที่ต่างกันโดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ต้องการใช้ประโยชน์จากการลงทุน	0.80	ใช้ได้

คุณภาพแบบสอบถามคุณลักษณะเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
 กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
 ด้านค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

ด้านการหารายได้

ชื่อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V01	9.1400	6.8576	.3586	.7542	ใช้ได้
V02	9.1800	6.2731	.4584	.7054	ใช้ได้
V03	8.9800	5.5302	.5747	.6386	ใช้ได้
V04	9.3600	4.6841	.7138	.5411	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0 N of Items = 4

Alpha = .7311

ด้านการใช้จ่าย

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V05	10.0000	4.6122	.6091	.7654	ใช้ได้
V06	9.9000	4.5816	.6534	.7451	ใช้ได้
V07	9.9000	5.1122	.6336	.7636	ใช้ได้
V08	10.0400	3.8759	.6424	.7604	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 4

Alpha = .8074

ด้านการออม

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V09	9.4400	5.7208	.5109	.7365	ใช้ได้
V010	9.7000	6.2143	.3905	.7965	ใช้ได้
V011	9.4600	5.1514	.6727	.6489	ใช้ได้
V012	9.4400	4.9453	.7032	.6292	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 4

Alpha = .7645

ด้านการลงทุน

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V013	8.9800	6.3465	.8134	.7706	ใช้ได้
V014	8.9400	7.0780	.4468	.9055	ใช้ได้
V015	9.1800	5.1710	.8128	.7516	ใช้ได้
V016	8.9600	5.7535	.7426	.7853	ใช้ได้

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 4

Alpha = .8498

รวมทั้งฉบับ

ข้อ คำถาม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted	คุณภาพ
V01	47.1200	68.1894	.3992	.8512	
V02	47.1600	68.7086	.3428	.8542	
V03	46.9600	68.8147	.3050	.8568	
V04	47.3400	65.8208	.4410	.8500	
V05	46.9200	68.7690	.4076	.8506	
V06	46.8200	68.0282	.4810	.8475	
V07	46.8200	70.0282	.4111	.8508	
V08	46.9600	66.8963	.4301	.8500	
V09	46.9600	64.4882	.6258	.8397	
V010	47.2200	65.6445	.5485	.8438	
V011	46.9800	65.3669	.5701	.8427	
V012	46.9600	64.5698	.6049	.8407	
V013	47.1600	65.6065	.6920	.8386	
V014	47.1200	68.5976	.3612	.8532	
V015	47.3600	64.1127	.5825	.8417	
V016	47.1400	65.5514	.5419	.8441	

Reliability Coefficients

N of Cases = 50.0

N of Items = 16

Alpha = .8555

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ	อาจารย์สนทยา เขมวิรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะบริหารธุรกิจ
ประวัติการศึกษา	
2529	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) เอกการเงินและธนาคาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2542	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) เอกการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2546	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ตามความคาดหวังของผู้บริหารสถานประกอบการ
- คุณลักษณะของอาจารย์ สายบริหารธุรกิจ ตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การศึกษาการดำเนินงาน เพื่อป้องกัน และแก้ไขการประทุพผิตระเบียบวินัย ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
- ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ทัศนคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
- การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออมกรณีศึกษาชุมชนพะยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
- ความรู้และทัศนะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ร่วมโครงการวิจัย

ชื่อ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวีรัตน์
สถานที่อยู่อาศัย	บ้านเลขที่ 79/235 หมู่บ้านลภาวัน 9 ถนนเลียบคลองแอน ตำบลบางพลับ อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 10210
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2521 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พ.ศ.2542 การศึกษามหาบัณฑิต(กศ.ม.) สาขาวิชาการวิจัยและวัดผล
การศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประสบการณ์เกี่ยวกับงานวิจัย

- ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการทำวิจัยของอาจารย์วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
 - ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการจัดการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร
 - การศึกษาการดำเนินงานเพื่อป้องกัน และแก้ไขการประพตติผิดระเบียบวินัย ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - คุณลักษณะของอาจารย์สายบริหารธุรกิจตามความคาดหวังของนักศึกษา อาจารย์
และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - สภาพที่เป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของผู้บริหารและอาจารย์ในการพัฒนาอาจารย์
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ทักษะคติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสถิติ ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
 - ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานประกอบการ ต่อคุณลักษณะของบัณฑิตคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะคติเกี่ยวกับมลพิษสิ่งแวดล้อมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ความรู้และทักษะของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ในเขตกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับจริยธรรมทางธุรกิจ
 - ความคาดหวังของนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ ต่อการจัดการศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - การวางแผนทางการเงินของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
 - ทักษะคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการเงินธุรกิจ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่ผ่านการเรียนแบบร่วมมือ
 - การพัฒนาการเรียนการสอน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
พระนคร

- พฤติกรรมการใช้จ่ายของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ความรู้และทักษะของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคล: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร
- การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการออม กรณีศึกษาชุมชนพระยาประสิทธิ์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

